

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน
ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

คำนำ

รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ – ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้บูรณาการทำงานร่วมกันในการผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการของเสียอันตราย ตามแนวทาง Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบ ในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเพื่อให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการของเสียอันตรายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย จึงได้ติดตามการดำเนินงานดังกล่าวภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และรวบรวมจัดทำเป็นรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศ โดยเนื้อหารายงานประกอบด้วย คำจำกัดความ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ การดำเนินงานที่ผ่านมาของกรมควบคุมมลพิษ ผลการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ของกรมควบคุมมลพิษ ปัญหาและอุปสรรค แนวทางการแก้ไขปัญห และภาคผนวก

ขอขอบคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ร่วมสนับสนุนข้อมูลรวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้มีความครบถ้วนด้วยดี

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ
สิงหาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑ – ๑
๑.๑ความเป็นมา	๑ – ๑
๑.๒ คำจำกัดความ	
ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา	
๒.๑ โครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ	๒ – ๓
๒.๒ โครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นำร่อง	๔ – ๔
๒.๓ โครงการเมืองสวยใส่รั้วมลพิษ	๕ – ๕
๒.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และการรวมกลุ่มการจัดการขยะอันตรายและขยะทั่วไปภายใต้ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย	๕ – ๕
๒.๕ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔	๕ – ๖
๒.๖ ดำเนินการจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	๗ – ๗
๒.๗ จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)	๘ – ๘
๒.๘ การดำเนินงานภายใต้ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย	๙ – ๑๐
๒.๙ การจัดทำคู่มือเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน	๑๑ – ๑๒
ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน	
๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย	๑๓ – ๑๗
๓.๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนรายพื้นที่	๑๗ – ๒๒
๓.๓ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๒ – ๒๔
ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน	๒๕ – ๒๖
ส่วนที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๒๗ – ๒๘
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด	๒๙ – ๔๐
ภาคผนวก ข สรุปผลการลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ๑๖ จังหวัด	๔๑ – ๗๑
ภาคผนวก ค สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “กลไกและรูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	๗๒ – ๗๔
ภาคผนวก ง รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย	๗๕ – ๗๘

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวมในปี พ.ศ. ๒๕๕๘	๙
ตารางที่ ๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	๑๓
ตารางที่ ๓ อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate)	๑๕
ตารางที่ ๔ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	๑๖
ตารางที่ ๕ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค	๑๘

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ ๑ แผนที่แสดงปริมาณของเสียอันตรายชุมชนและสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชน	๑๐
รูปที่ ๒ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	๑๔
รูปที่ ๓ อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	๑๔
รูปที่ ๔ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	๑๗
รูปที่ ๕ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี	๒๒
รูปที่ ๖ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดขอนแก่น	๒๓
รูปที่ ๗ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรีไซเคิลและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน จังหวัดบุรีรัมย์	๒๓
รูปที่ ๘ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรีไซเคิลและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน จังหวัดกาฬสินธุ์	๒๓
รูปที่ ๙ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๔
รูปที่ ๑๐ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดสงขลา	๒๔
รูปที่ ๑๑ การลงพื้นที่ติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนจังหวัดกระบี่	๒๔

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมา

การจัดการของเสียอันตรายมีกรอบแนวคิดมาจากแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรตั้งแต่การลดปริมาณของเสียที่แหล่งกำเนิด ตลอดจนการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และกำจัดขั้นสุดท้ายตามหลักการดำเนินงาน ด้าน 3Rs คือ การลดการใช้ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการรวมกลุ่มกัน (Clustering) ในการเก็บรวบรวมและขนส่งของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม เพื่อบริหารจัดการของเสียอันตรายแบบครบวงจรโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและเน้นการนำกลับมาใช้ประโยชน์ในรูปของทรัพยากรใหม่หรือแปรรูปเป็นพลังงานทดแทน (Waste to energy) และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดมาตรการในการจัดการ ๓ มาตรการ ได้แก่ มาตรการลดการเกิดของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการของเสียอันตราย และมาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการของเสียอันตราย โดยสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายในภาพรวมของประเทศ และบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยมีเป้าหมายการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ประกอบด้วย

๑. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔

๒. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓

๓. กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ภายในปี ๒๕๖๔

๑.๒ คำจำกัดความ

“ของเสียอันตรายจากชุมชน” หมายถึง ของเสียที่เป็นพิษหรืออันตรายที่มาจากครัวเรือนและแหล่งธุรกิจ เช่น โรงแรม สนามบิน ปั๊มน้ำมัน ร้านถ่ายรูป และร้านซักแห้ง ของเสียจำพวกนี้ ได้แก่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า และภาชนะบรรจุสารเคมี ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

“กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย” หมายถึง ของเสียอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการในกำกับของกระทรวงอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(ที่มา : คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน สิงหาคม ๒๕๕๗, กรมควบคุมมลพิษ)

ส่วนที่ ๒ การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑ โครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งเสริมสร้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ ซึ่งสมรรถนะดังกล่าวประกอบด้วย

ที่	สมรรถนะ	ตัวชี้วัด
๑	แผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย	มีแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยหรือของเสียอันตรายจากชุมชน หรือมูลฝอยติดเชื้อ ระดับเทศบาล และส่งเสริมให้เทศบาลมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนฯ ที่กำหนดไว้
๒	การลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยหรือของเสียอันตรายจากชุมชน	- มีการดำเนินกิจกรรมลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยหรือของเสียอันตรายจากชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์อย่างน้อย ๑ กิจกรรม เช่น การทำปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยน้ำชีวภาพ กิจกรรมธนาคารขยะ ตลาดนัดรีไซเคิล ศูนย์รีไซเคิลชุมชน ขยะแลกไข่ ขยะแลกของ หรือกิจกรรมการรณรงค์เป็นครั้งคราว เช่น ผ้าป่ารีไซเคิล ล่องเรือเก็บขยะ การจัดตั้งกลุ่มเยาวชนอาสาสมัครรักษาความสะอาด เป็นต้น - มีการบันทึก ตัวเลข ร้อยละ หรือข้อมูลการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
๓	ประสิทธิภาพในการเก็บขนขยะมูลฝอย	มีการให้บริการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยครอบคลุมพื้นที่ให้บริการ - ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ในระดับเทศบาลนคร (ทน.) - ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ในระดับเทศบาลเมือง (ทม.) - ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ในระดับเทศบาลตำบล (ทต.) หรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ที่	สมรรถนะ	ตัวชี้วัด
๔	การบริหารจัดการขยะมูลฝอยหรือมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะรวมศูนย์	มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยหรือมูลฝอยติดเชื้อในลักษณะรวมศูนย์ หรือมีการใช้บริการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยร่วมกันกับ อปท. ใกล้เคียง หรือร่วมกับเอกชน
๕	ประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอย	- การดำเนินงานบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อปท. อย่างน้อยต้องมีการดำเนินการในลักษณะการเทกองที่มีการควบคุม (Controlled Dump) หรือการฝังกลบขยะมูลฝอยตามหลักทางวิศวกรรม (Engineered Landfill) - มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการกำจัดขยะมูลฝอยในด้านต่างๆ เช่น มีการปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้เป็นไปตามหลักวิชาการหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนด
๖	รายได้ในการจัดการขยะมูลฝอย	มีรายได้ในการจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น หรือ มีการลดค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะมูลฝอย ทั้งนี้ รวมทั้งรายได้ที่ได้จากการจำหน่ายวัสดุรีไซเคิล บ่อยหมักหรือเชื้อเพลิงจากขยะ เป็นต้น

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ที่เข้าร่วมดำเนินโครงการฯ ในแต่ละปีส่วนใหญ่มีสมรรถนะในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ และมีร้อยละของจำนวนพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ สมรรถนะ จาก ๖ สมรรถนะ เพิ่มมากขึ้นทุกปี

ปี พ.ศ.	จำนวน พื้นที่ อปท. เป้าหมายในการดำเนินโครงการ	จำนวนพื้นที่เป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อย ๔ จาก ๖ สมรรถนะ
๒๕๕๑	อปท. ๒๓ แห่ง	อปท. ๑๙ แห่ง จาก อปท. ๒๓ แห่ง คิดเป็น ๘๒%
๒๕๕๒	อปท. ๕๙ แห่ง	อปท. ๕๔ แห่ง จาก อปท. ๕๙ แห่ง คิดเป็น ๙๑%
๒๕๕๓	อปท. ๙๔ แห่ง	อปท. ๙๐ แห่ง จาก อปท. ๙๔ แห่ง คิดเป็น ๙๕%
๒๕๕๔	อปท. ๑๓๑ แห่ง	อปท. ๑๒๖ แห่ง จาก อปท. ๑๓๑ แห่ง คิดเป็น ๙๖%
๒๕๕๕	อปท. ๑๘๕ แห่ง	อปท. ๑๘๐ แห่ง จาก อปท. ๑๘๕ แห่ง คิดเป็น ๙๗%

๒.๒ โครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นาร่อง

โครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นาร่อง การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติของสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ เป็นต้นมา โดยระยะแรกได้ ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ และต่อเนื่องด้วยการดำเนินโครงการเมืองสวยใส่ไร้มลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ สามารถสรุปองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยในการเริ่มต้น เพื่อจัดการของเสียอันตรายอย่างมีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเกิดจากองค์ประกอบหลัก ๕ ประการ คือ

๑) บุคลากรของรัฐ และเอกชน ให้การสนับสนุน ร่วมมือ และร่วมดำเนินการจัดการปัญหาของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างจริงจัง

๒) กลไกการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มีการร่วมกันจัดตั้งคณะกรรมการที่มาจากหลายภาคส่วน ทำให้มีการช่วยเหลือกันในการแก้ไขปัญหา มีการบูรณาการสนับสนุนข้อมูลทางด้านวิชาการจากหลายหน่วยงาน รวมทั้งมีหน่วยงานช่วยเหลือในการหาแหล่งงบประมาณ

๓) แหล่งเงินทุนในการจัดการของเสียอันตราย โดยการที่สถานประกอบการ หรือเอกชนมีการจ่ายเงินหรือสมทบเงินเข้าสู่กองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการจัดการของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเก็บเงินจากผู้ก่อให้เกิดของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อใช้ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง ทำให้เกิดสภาพคล่องในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) เอกชนลงทุนในการจัดการของเสียอันตราย ทำให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดทิศทางและควบคุมการบริหารจัดการของเสียอันตรายได้

๕) การรักษาภาพลักษณ์ เนื่องจากเมืองไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้ผู้ประกอบการและเอกชน ที่ประกอบกิจการควรตระหนักถึงรายได้และเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ต้องกำหนดมาตรการและให้ความร่วมมือกับท้องถิ่นในการจัดการระบบนิเวศในพื้นที่ เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามมา

จากกรณีศึกษาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าการดำเนินงานส่วนใหญ่ยังมีการดำเนินการน้อย รูปแบบการบริหารจัดการที่ได้ผลชัดเจนในพื้นที่บางเขตของกรุงเทพมหานครในเขตที่เป็นชุมชนเมืองและเขตที่เป็นที่อยู่อาศัย สามารถใช้เป็นพื้นที่ต้นแบบในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ แต่ต้องทำการศึกษาถึงปัจจัย และบริบทของพื้นที่นั้น ๆ มาประกอบ เพราะในประเทศไทย มีลักษณะพื้นที่ ขนาด และความหนาแน่นของประชากรที่อาศัยอยู่ รวมทั้งจำนวนสถานประกอบการต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย และสภาพปัจจุบันท้องถิ่นนั้น ๆ มาประกอบในการกำหนดทิศทางการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งในการดำเนินงานมีหลายพื้นที่ที่สามารถดำเนินการได้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตรายได้เข้าไปร่วมสนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ เช่น สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ สำนักงานเขตบึงกุ่ม และสำนักงานเขตสายไหม ทน.นนทบุรี อบจ.ขอนแก่น อบจ.สุราษฎร์ธานี เป็นต้น

๒.๓ โครงการเมืองสวยใส่โลโก้ (Clean & Green City)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ - ๑๖ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด บูรณาการทำงานร่วมกัน ภายใต้โครงการเมืองสวยใส่โลโก้ (Clean & Green City) เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ตามแนวทางของ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อผลักดันและสนับสนุนให้จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด มีการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสม และมีพื้นที่นำร่องรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม มุ่งเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง โดยเฉพาะการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะทั่วไป มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม และกำจัดโดยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน เน้นการแปรรูปเป็นพลังงานหรือทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้แนวคิด “สะอาดขยะเก่า จัดการขยะใหม่ วางกฎระเบียบ สร้างวินัยคนในชาติ” และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถสรุปผลการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยได้มีการกำหนดพื้นที่ศูนย์หรือจุดนัดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัด จำนวน ๘๓ แห่ง สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้แล้ว ๔๒ แห่ง ปริมาณรวม ๒๕๐ ตัน และส่งไปกำจัดแล้ว ๑๗๔ ตัน และมีการนำร่องโครงการพื้นที่ต้นแบบในการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม โดยการคัดแยกขยะ เก็บขนแบบแยกประเภท และกำจัดแบบถูกต้อง จำนวน ๘๘ แห่ง รวมทั้ง มีการแต่งตั้งกรมการการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด และจัดทำแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ

๒.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และการรวมกลุ่มการจัดการขยะอันตราย และขยะทั่วไปภายใต้ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ดำเนินการสำรวจสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา โดยใช้แบบสอบถามและลงสำรวจพื้นที่ ผลการจัดการของเสียอันตรายส่วนใหญ่อยู่ระหว่างเตรียมการสำรวจรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น และขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินงานเตรียมการจัดทำฐานข้อมูลกลาง

๒.๕ การจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรมศุลกากร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักส่งเสริมกิจการศึกษา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ และคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๔ ตามความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ๒๐ มาตรการ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า-ส่งออก
- ๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนการผลิตและการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลปริมาณซากผลิตภัณฑ์
- ๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งซากผลิตภัณฑ์
- ๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างขีดความสามารถของโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์ ที่ได้

จากระบบคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่ง ไปจัดการอย่างครบวงจรและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมความตระหนักและความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และด้านการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

แผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ประกอบด้วย ๑๓ โครงการ (โครงการสำคัญ Flagship Project จำนวน ๕ โครงการ โครงการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ฯ จำนวน ๕ โครงการ และโครงการเสริมสร้างความตระหนักและตรวจติดตามฯ จำนวน ๓ โครงการ) ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษได้ประสานและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ฯ โดยสรุปผลการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ ที่ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวน ๖ โครงการ เป็นโครงการที่แล้วเสร็จ จำนวน ๑ โครงการ อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๕ โครงการ และโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ เนื่องจากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๗ โครงการ ดังนี้

๑) โครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๑ โครงการ คือ Flagship Project 5 การรณรงค์การเลือกซื้อ/เลือกใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับผู้บริโภคทั่วไป

๒) โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือดำเนินการต่อเนื่อง จำนวน ๕ โครงการ คือ (๑) Flagship Project 1 การกำหนดมาตรการและออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท (๒) Flagship Project 2 การสนับสนุน อปท. ในการจัดให้มีระบบแยกทิ้ง เก็บรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ จากบ้านเรือนและแหล่งกำเนิดในชุมชน อาทิ โรงแรม สำนักงาน ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าฯ และจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้อย่างถูกต้อง (๓) โครงการที่ ๘ การปรับปรุงนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐให้ครอบคลุมสินค้าหลากหลาย และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป้าหมายทุกประเภท และกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าแทนการซื้อ (๔) โครงการที่ ๑๑ การพัฒนาหลักสูตรและจัดฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้องกับการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ (๕) โครงการที่ ๑๓ การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ

๓) โครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ จำนวน ๗ โครงการ คือ ๑) Flagship Project 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายกับโรงงานหรือสถานประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๒) Flagship Project 4 การพัฒนาเครือข่าย Green supply chain เพื่อสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓) โครงการที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นในประเทศ ๔) โครงการที่ ๗ การทบทวนปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ให้ปลอดภัยต่อผู้ใช้และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นมาตรฐานบังคับ ๕) โครงการที่ ๙ การนำร่องให้ภาคเอกชนที่เป็นผู้ผลิตและนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีกลไกการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ เป้าหมาย และส่งไปรีไซเคิล หรือบำบัดกำจัดอย่างถูกต้อง ๖) โครงการที่ ๑๐ การปรับปรุงการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ ๗) โครงการที่ ๑๒ การพัฒนาศูนย์เรียนรู้และสาธิตด้านการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ฯ ที่ใช้แล้ว และซากผลิตภัณฑ์ฯ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๖ การจัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำ (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยอาศัยหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) เพื่อให้มีระบบรับคืน รวบรวม เก็บรักษา การขนส่ง การรีไซเคิล และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ฯ หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ขยะอิเล็กทรอนิกส์” ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ในคราวการประชุมฯ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาในรายละเอียด โดยได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เป็น (ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ขณะนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อยู่ระหว่างการจัดทำเรื่องเสร็จ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

(ร่าง) พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. มีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

- ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับ ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ และ (๕) ตู้เย็น ทั้งนี้ สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อประกาศกำหนดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นเพิ่มเติมได้ในภายหลัง
- ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอย และห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์
- ผู้ผลิตและผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีหน้าที่ในการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ถูกควบคุมกลายเป็นซากฯ โดยต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และต้องดำเนินการตามแผนฯ ดังกล่าว พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานให้กรมควบคุมมลพิษทราบทุกปี โดยซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่เก็บรวบรวมได้จะต้องส่งไปรีไซเคิล บำบัดหรือกำจัดที่โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ต้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ มีโทษทั้งทางแพ่งและอาญา
- กรมควบคุมมลพิษ เป็นหน่วยงานผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการและบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ จัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์

๒.๗ จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๗ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อใช้เป็นกรอบนโยบายการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในภาพรวมของประเทศ และบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีในคราวการประชุมเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติเห็นชอบต่อแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔)

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) มีแนวคิดจากการลดการเกิดขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ตามหลักการ 3Rs (Reduce, Reuse, Recycle) ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายแบบศูนย์รวมด้วยการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และการแปรรูปผลิตพลังงานอย่างเหมาะสม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย โดยมีเป้าหมาย ดังนี้

๑) ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔

๒) ขยะมูลฝอยตกค้างได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยตกค้าง ของปี ๒๕๕๘ ภายในปี ๒๕๖๒

๓) ของเสียอันตรายจากชุมชนได้รับการรวบรวมและส่งไปกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๔

๔) มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓

๕) กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการที่ถูกต้อง ร้อยละ ๑๐๐ ของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายที่เกิดขึ้น ภายในปี ๒๕๖๓

๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนที่ต้นทาง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ภายในปี ๒๕๖๔

ทั้งนี้ แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) ได้กำหนดมาตรการการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ให้ครอบคลุมการจัดการตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง ประกอบด้วย ๓ มาตรการ ดังนี้

๑) มาตรการลดการเกิดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่แหล่งกำเนิด

สนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอย และส่งเสริมการผลิตและการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) มาตรการเพิ่มศักยภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจังหวัดดำเนินการเก็บรวบรวม ขนส่ง และกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ พัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

๓) มาตรการส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

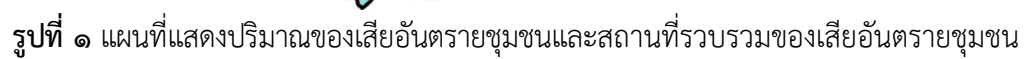
สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนตั้งแต่ระดับเยาวชนในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย พัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีการบำบัด/กำจัดขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย พัฒนาและเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๘ การดำเนินงานภายใต้ Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวม ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสตูล จังหวัดนนทบุรี จังหวัดตรัง จังหวัดสกลนคร และจังหวัดลำปาง โดยมีปริมาณของเสียอันตรายซึ่งส่วนใหญ่เป็น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ส่งไปกำจัดได้ ๖๓ ตัน รายละเอียดดังตารางที่ ๑ และจากการคาดการณ์ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จังหวัดที่มีของเสียอันตรายชุมชนเกิดขึ้นในปริมาณ ๔,๐๐๑ – ๕,๐๐๐ ตันต่อปี จำนวน ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสงขลา สำหรับจังหวัดที่มีของเสียอันตรายชุมชนเกิดขึ้นมากกว่า ๕,๐๐๐ ตันต่อปี จำนวน ๕ จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดเชียงใหม่ รายละเอียดดังรูปที่ ๑

ตารางที่ ๑ จังหวัดที่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดรวมในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	จังหวัด	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ที่ตั้ง	ปริมาณที่รวบรวมได้ (ตัน)
๑	ภูเก็ต	ทน.ภูเก็ต	ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยจังหวัดภูเก็ต ตำบลวิชิต อำเภอเมืองภูเก็ต	๒.๕
๒	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๒๐.๐
๓	สงขลา	อบจ.สงขลา	อปท. เก็บรวบรวมในพื้นที่ของตนเอง	๕.๐
๔	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา	เทศบาลนครนครราชสีมา, เทศบาลเมืองสีคิ้ว , เทศบาลเมืองบัวใหญ่ , เทศบาลตำบลกุดจิก , เทศบาลเมืองปักธงชัย	๙.๙
๕	ศรีสะเกษ	อบจ.ศรีสะเกษ	เทศบาลเมืองศรีสะเกษ	๑๐.๐
๖	อุดรธานี	อบจ.อุดรธานี	องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี	๑.๐
๗	สตูล	ทม.สตูล	เทศบาลเมืองสตูล , เทศบาลตำบลกำแพง	๑.๗
๘	นนทบุรี	อบจ.นนทบุรี	ตำบลคลองขวาง อำเภอไทรน้อย	๑๐.๕
๙	ตรัง	ทม.กันตัง	เทศบาลเมืองกันตัง	๐.๔
๑๐	สกลนคร	ทต.พังโคน	เทศบาลตำบลพังโคน	๐.๕
๑๑	ลำปาง	ทน.ลำปาง	เทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมืองลำปาง	๒.๐
รวม				๖๓.๕

๒.๙ การจัดทำคู่มือเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน

๑) รูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำไปใช้กำหนดรูปแบบและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน สถานการณ์การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และรูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในระดับจังหวัด และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและแนวปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ภาพรวมการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน การคัดแยก การเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุผิดปกติ

๓) คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน

สาระสำคัญ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน และใช้เป็นคู่มือในการคัดแยกขยะอันตรายจากชุมชน ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ประเภทของเสียอันตราย พิษภัยของขยะอันตราย การลดปัญหาขยะอันตราย และผลดีของการจัดการขยะอันตราย

๔) ยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

สาระสำคัญ เพื่อให้ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้รับการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นระบบครบวงจร ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย สถานการณ์และปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การดำเนินงานที่ผ่านมา ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และร่างยุทธศาสตร์การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เชิงบูรณาการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๔

๕) อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือ - แบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการในประเทศไทย แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย ความหมายของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบหลักของโทรศัพท์มือถือ อันตรายจากซากโทรศัพท์มือถือและซากแบตเตอรี่ และแนวทางการจัดการซากโทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่ในประเทศไทย

๖) คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สาระสำคัญ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานและอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล การรวบรวมและขนส่งซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อย่างถูกวิธี การคัดแยกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายผลิตภัณฑ์ การคัดแยกละเอียดและการนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ (รีไซเคิล) และการกำจัดของเสียจากการจัดการซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.pcd.go.th หรือสามารถติดต่อได้ที่ ส่วนของเสียอันตราย สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

ส่วนที่ ๓ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๑ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของประเทศไทย

จากการสำรวจข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส่ ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ และผลการศึกษาตามโครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ของกรมควบคุมมลพิษ คาดการณ์ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประมาณ ๖๐๖,๓๑๙ ตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕๗ จากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่วนใหญ่เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (Waste from Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ประมาณ ๓๕๓,๐๗๐ ตัน หรือร้อยละ ๖๕ และของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น ประมาณ ๒๑๓,๒๔๙ ตัน หรือร้อยละ ๓๕ รายละเอียดดังตารางที่ ๒ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ดังรูปที่ ๒ และจากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ อัตราการเกิดของเสียอันตรายทั่วประเทศโดยเฉลี่ย ๗.๑๒ กิโลกรัมต่อคนต่อวัน รายละเอียดอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการรวบรวมข้อมูล รายละเอียดดังตารางที่ ๓

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษได้สำรวจและรวบรวมข้อมูล ในส่วนพฤติกรรมของผู้บริโภคในการจัดการกับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เมื่อไม่ใช้งานแล้วปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และได้คาดการณ์ปริมาณการเกิดซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ การคาดการณ์ปริมาณการเกิดซากผลิตภัณฑ์ฯ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ รายละเอียดดังตารางที่ ๔ และรูปที่ ๔

ตารางที่ ๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

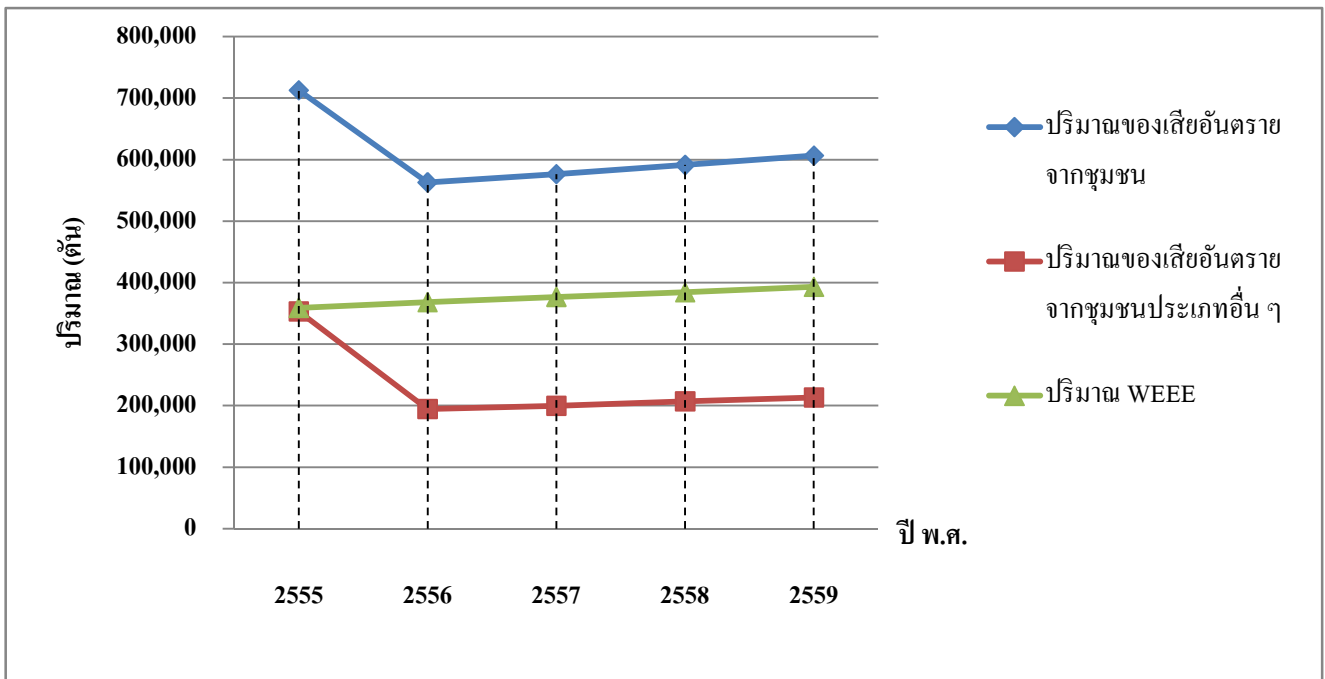
ปี พ.ศ.	ปริมาณของเสีย อันตรายจากชุมชน (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณของเสีย อันตรายจากชุมชน (ร้อยละ)	ปริมาณ WEEE (ตัน/ปี)	อัตราการเพิ่ม/ลด ปริมาณ WEEE (ร้อยละ)	ปริมาณของเสีย อันตรายจากชุมชน ประเภทอื่น* (ตัน/ปี)
๒๕๕๕	๗๑๒,๒๗๐	+ ๐.๗๐	๓๕๙,๐๗๐	+ ๒.๒๔	๓๕๓,๒๐๐
๒๕๕๖	๕๖๒,๘๓๔	- ๒๑.๐๐	๓๖๘,๓๔๑	+ ๒.๕๗	๑๙๔,๕๒๐
๒๕๕๗	๕๗๖,๓๑๖	+ ๒.๔๐	๓๗๖,๘๐๑	+ ๒.๓๐	๑๙๙,๕๑๕
๒๕๕๘	๕๙๑,๑๒๗	+ ๒.๕๗	๓๘๔,๒๓๓	+ ๑.๙๗	๒๐๖,๘๙๔
๒๕๕๙	๖๐๖,๓๑๙	+ ๒.๕๗	๓๙๓,๐๗๐	+ ๒.๓๐	๒๑๓,๒๔๙

หมายเหตุ : * ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ เป็นต้น
ทั้งนี้ ไม่รวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)

ที่มา : - รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

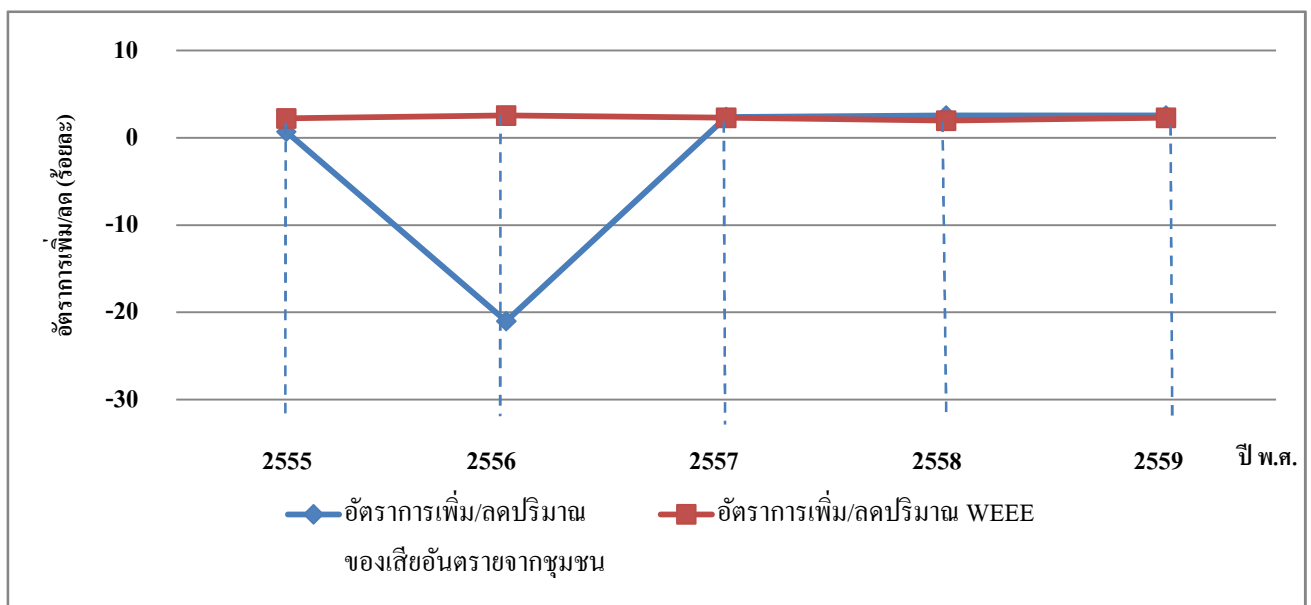
- การสำรวจและรวบรวมข้อมูลภายใต้การดำเนินโครงการเมืองสวยใส่ ไร้มลพิษ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

รูปที่ ๒ ปริมาณการเกิดของเสียอันตรายระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

จากรูปที่ ๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากผลการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพท์เคลื่อนที่ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

รูปที่ ๓ อัตราการเพิ่ม/ลด ของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน และปริมาณ WEEE ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

จากรูปที่ ๓ อัตราการเพิ่ม/ลดของปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๒ และมีอัตราการลดลงในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว และปริมาณ WEEE มีอัตราการเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกันในทุก ๆ ปี

ตารางที่ ๓ อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate)

หน่วยงาน	อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (กก./คน/ปี)	อัตราการผลิตซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (กก./คน/ปี)	ค่าลงทุน		หมายเหตุ
			ค่าขนส่ง (บาท/กิโลกรัม)	ค่ากำจัด (บาท/กิโลกรัม)	
เทศบาลนครนนทบุรี	๕.๐๕		๑๙๓ (ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๘,๐๐๐ บาท/ตัน)	๖.๓๖	รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
เมืองพัทยา	๖.๗		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๖,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
เทศบาลนครพิษณุโลก	๖.๐๘ - ๗.๐๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๑๐,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
กรุงเทพมหานคร	๗ - ๑๐		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๙,๐๐๐ บาท/ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
อบจ.อุบลราชธานี	๗.๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ๓๐ บาท/กิโลกรัม		รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
สงขลา	๓.๘๘๕ (เทศบาลนคร)	๙.๑๕๔ (เทศบาลนคร)			
พัทลุง	๓.๓๗๔ (เทศบาลเมือง)	๘.๖๙๙ (เทศบาลเมือง)			
ปัตตานี	๓.๒๑๗ (เทศบาลตำบล)	๖.๓๖๖ (เทศบาลตำบล)			
ยะลา	๒.๓๐๖ (อบต.)	๕.๒๓๕ (อบต.)			
นราธิวาส					
อบจ.สุราษฎร์ธานี	๑๑.๕		ค่าขนส่งและค่ากำจัด ราคา ๙๕,๒๓๐ บาท/ไม่เกิน ๕ ตัน		รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
สุราษฎร์ธานี	๓.๘๘๕ (เทศบาลนคร)	๙.๑๕๔ (เทศบาลนคร)			
นครศรีธรรมราช	๓.๓๗๔ (เทศบาลเมือง)	๘.๖๙๙ (เทศบาลเมือง)			
ชุมพร	๓.๒๑๗ (เทศบาลตำบล)	๖.๓๖๖ (เทศบาลตำบล)			
ระนอง	๒.๓๐๖ (อบต.)	๕.๒๓๕ (อบต.)			
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (ผลการศึกษ ปี พ.ศ.๒๕๕๗)	๗.๕				รวมของเสียอันตรายจากชุมชนและWEEE
ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ	๗.๑๒				

จากตารางที่ ๓ อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชน (Generation rate) เป็นข้อมูลที่ได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบันทึกรวบรวมข้อมูลและทำการศึกษาวิเคราะห์อัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนในแต่ละพื้นที่

ตารางที่ ๔ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

สถานการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ						
ลำดับ	ประเภทผลิตภัณฑ์	ปริมาณซากผลิตภัณฑ์ (ตัน/ปี)				
		พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙*
๑	โทรทัศน์	๔๕,๑๖๓	๑๐๑,๒๘๖	๑๐๓,๖๑๐	๑๐๖,๓๓๕	๑๐๘,๗๘๑
๒	เครื่องปรับอากาศ	๒๖,๔๔๘	๗๑,๘๒๑	๗๓,๔๖๙	๗๔,๗๙๙	๗๖,๕๑๙
๓	ตู้เย็น	๔๑,๑๐๐	๖๓,๐๙๒	๖๔,๕๔๐	๖๕,๗๖๕	๖๗,๒๗๘
๔	เครื่องซักผ้า	**	๕๘,๙๓๐	๖๐,๒๘๒	๖๐,๔๙๒	๖๑,๘๘๓
๕	คอมพิวเตอร์	๑๗,๗๑๑	๕๓,๙๕๘	๕๕,๑๙๕	๕๗,๐๕๘	๕๘,๓๗๐
๖	เครื่องเล่นวีซีดี/ดีวีดี	**	๑๗,๔๕๘	๑๗,๘๕๙	๑๗,๙๑๒	๑๘,๓๒๔
๗	โทรศัพท์	๗๖๗	๑,๖๒๐	๑,๖๕๘	๑,๖๘๒	๑,๗๒๑
๘	กล้องถ่ายรูปดิจิทัล	**	๑๘๔	๑๘๘	๑๙๐	๑๙๔
	รวม	๑๓๑,๑๘๙	๓๖๘,๓๔๙	๓๗๖,๘๐๑	๓๘๔,๒๓๓	๓๙๓,๐๗๐

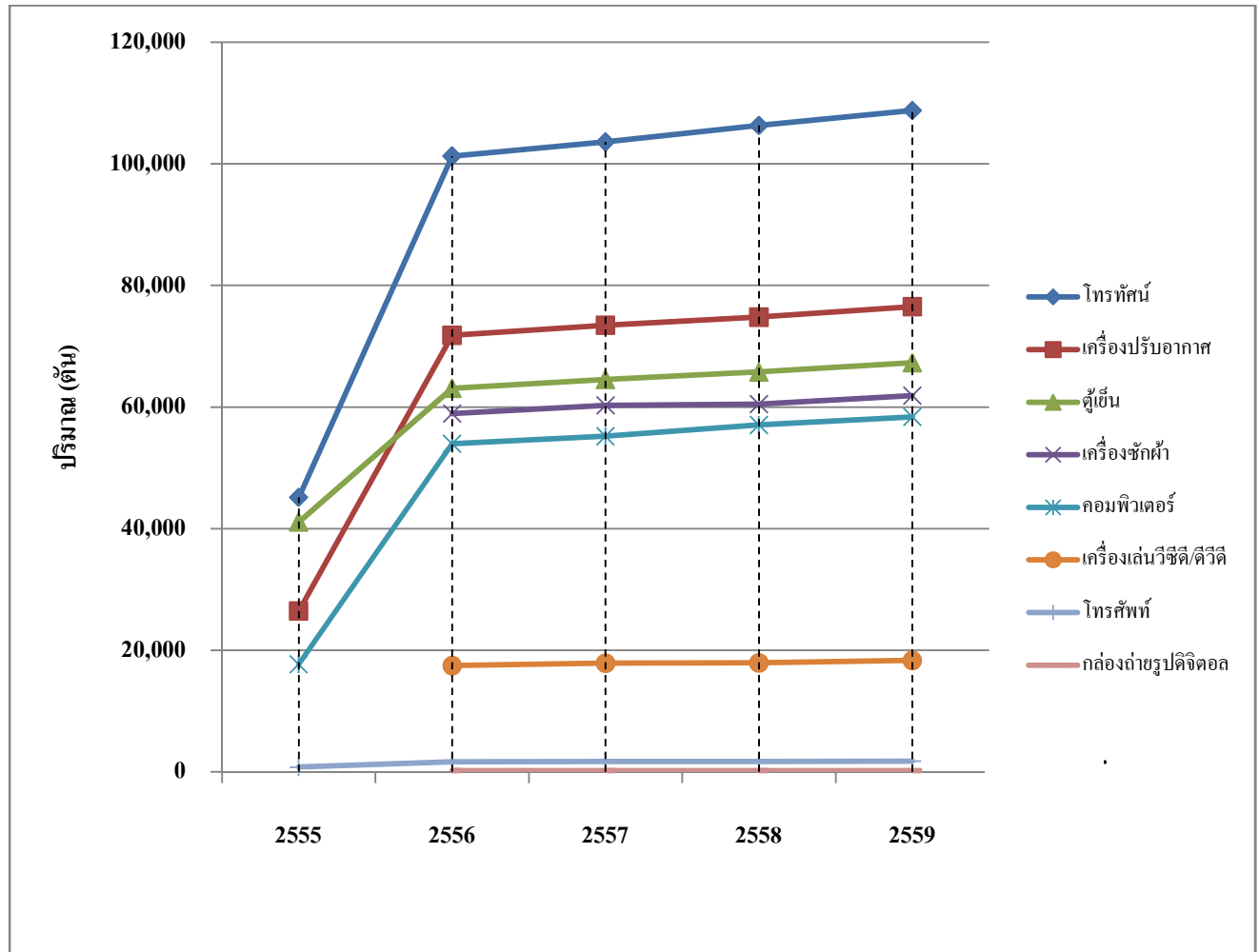
หมายเหตุ : * อัตราการเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๒.๓๐

** ไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่มา : - ประมาณการโดยกรมควบคุมมลพิษ โดยอ้างอิงจาก “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจปริมาณและชนิดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๑” และ “รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการพัฒนาแนวทางการประเมินปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕” , กรมควบคุมมลพิษ ๒๕๕๗

- อ้างอิงข้อมูลน้ำหนักเฉลี่ยของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จาก ฐานข้อมูลบัญชีของเสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเว็บไซต์ <http://ewasteguide.info>

รูปที่ ๔ การคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

๓.๒ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนรายพื้นที่

ผลการดำเนินงานตามโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนได้ ๔๓.๙๕ ตัน และส่งไปกำจัดแล้ว ๓๔.๘๑ ตัน มีอาคารศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๒๙ แห่ง มีจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๔๕ แห่ง และอยู่ระหว่างการหารือในการกำหนดพื้นที่ จำนวน ๔ แห่ง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับบริการทั้งหมด จำนวน ๔,๘๐๑ แห่ง รายละเอียดสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค ดังตารางที่ ๕ และรายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด ดังรายละเอียดใน ภาคผนวก ก

ตารางที่ ๕ สถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชนของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคแต่ละกลุ่มภูมิภาค

ภูมิภาค	อปท. ที่รับ บริการทั้งหมด (แห่ง)	ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน		การจัดตั้งศูนย์/จุดรวบรวมของเสีย อันตรายจากชุมชน		
		การเก็บ รวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด (ตัน)	อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม (แห่ง)	จุดนัดเก็บ รวบรวม (แห่ง)	อยู่ระหว่าง หารือ (แห่ง)
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มภาคภาคเหนือ	๗๔๘	๑.๖	๑.๖	๗	๙	๑
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มภาคกลาง	๕๘๘	๑.๔๕	-	๑๓	๖	๑
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มภาคตะวันออก	๖๒	-	-	๑	๒	๒
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒,๒๐๐	๓๘.๙๑	๓๓.๒๑	๓	๑๙	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มภาคตะวันตก	๒๔๐	-	-	๕	๑	-
สำนักงานสิ่งแวดล้อมกลุ่มภาคใต้	๙๖๓	๑.๙๘๑	-	๕	๙	-
รวม	๔,๘๐๑	๔๓.๙๕	๓๔.๘๑	๒๙	๔๕	๔

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙)

จากการประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ระหว่างดำเนินการ ดังนี้

๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูน อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดเชียงรายและจังหวัดลำพูนมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดลำพูนได้มีการรวบรวมของเสียอันตรายส่งไปกำจัดแล้วปริมาณ ๑.๖๐ ตัน

๒) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒ ได้แก่ จังหวัดลำปาง จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดสุโขทัย อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๔ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๓) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดน่าน จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุตรดิตถ์อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดน่าน จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุตรดิตถ์มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และจังหวัดพิษณุโลกอยู่ระหว่างการหารือเพื่อกำหนดรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๔) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๔

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๔ ได้แก่ จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดอุทัยธานีอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดอุทัยธานีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดตาก มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดตากได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะทำงานโครงการเมืองสวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ และดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและฝ่ายทหาร เพื่อติดตามความก้าวหน้าและจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานตาม Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เพื่อคัดเลือกพื้นที่จัดตั้งศูนย์กำจัดขยะรวม

๕) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕ ได้แก่ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดชัยนาท และจังหวัดสมุทรสาครอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชัยนาทมีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดนครปฐมจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดสมุทรสาครเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ในปริมาณ ๐.๔๘ ๐.๕๒ และ ๐.๔๕ ตัน ตามลำดับ นอกจากนี้ จังหวัดสมุทรสาครอยู่ระหว่างยกร่าง MOU การบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชนและได้จัดอบรมเรื่อง การจัดการของเสียอันตรายชุมชนให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นภายในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙

๖) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสิงห์บุรี มีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม ส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ระหว่างหารือเพื่อกำหนดรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๗) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ ได้แก่ จังหวัดสระบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัดปราจีนบุรี อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๕ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ ได้ติดตามการดำเนินงานการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของจังหวัดต่าง ๆ ให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเข้าสู่ศูนย์หรือจุดนัดเพื่อส่งกำจัดต่อไป พร้อมทั้งสนับสนุนเอกสารทางวิชาการและข้อมูลบริษัทรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับจังหวัดต่าง ๆ

๘) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ได้แก่ จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดราชบุรีและจังหวัดกาญจนบุรีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสมุทรสงครามมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ระหว่างการหารือเพื่อกำหนดรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๙) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร และจังหวัดบึงกาฬอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดอุดรธานีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายทั้งแบบจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวมและจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนและสามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ ๑.๒๕ ตัน ส่วนจังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร และจังหวัดบึงกาฬมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๑๐) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดหนองบัวลำภูอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดมหาสารคามมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดหนองบัวลำภูมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ มีการชี้แจงกำหนดแนวทางการบูรณาการกับการดำเนินงานของ อปท. และขอความร่วมมือในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน และกำหนดแผนการจัดกิจกรรมสนับสนุนชุมชนนาร่องของ อปท. เป้าหมายในช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐

๑๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดศรีสะเกษอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดศรีสะเกษมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษมีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๒ ตัน และ ๙.๗๓ ตันตามลำดับ จังหวัดนครราชสีมาเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ ๙.๙๐ ตัน ส่งไปกำจัดแล้ว ๕.๕๐ ตัน และจังหวัดบุรีรัมย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ ๐.๐๕ ตัน

๑๒) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดยโสธร จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยทั้ง ๕ จังหวัดมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร และจังหวัดร้อยเอ็ดมีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายและส่งไปกำจัดแล้วเป็นปริมาณ ๑๑.๒๘ ตัน ๑.๕๒ ตัน และ ๓.๑๘ ตันตามลำดับ

๑๓) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ได้แก่ จังหวัดสระแก้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดระยอง และจังหวัดชลบุรีอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดสระแก้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดระยอง มีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดชลบุรีมีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๑๔) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดระนอง อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดสระแก้ว จังหวัดระนองมีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน

๑๕) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ อยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา มีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดตรัง จังหวัดสตูล และจังหวัดกระบี่ มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดภูเก็ตมีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายได้ปริมาณ ๐.๓๔ ตัน

๑๖) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖

การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายของพื้นที่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดพัทลุงอยู่ระหว่างดำเนินการในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน โดยจังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา มีรูปแบบการเก็บรวบรวมของเสียอันตราย จัดตั้งเป็นอาคารศูนย์เก็บรวบรวม จังหวัดสงขลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดพัทลุง มีรูปแบบการเก็บรวบรวมโดยจัดทำเป็นจุดนัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา และจังหวัดพัทลุง มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายได้ปริมาณ ๐.๙๒๖ ตัน ๐.๓ ตัน และ ๐.๔๑๕ ตัน ตามลำดับ

๓.๓ การลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ได้ลงพื้นที่เพื่อหารือและติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๑๖ จังหวัด คือ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี กรุงเทพมหานคร จังหวัดระยอง จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกระบี่ จังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดดังภาคผนวก ข และจากการลงพื้นที่ที่สามารถสรุปสภาพการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนได้ดังนี้

การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในปัจจุบัน แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่

มีการบริหารจัดการของเสียอันตรายที่ต้นทางและปลายทาง คิดเป็นอัตราการจัดการของเสียอันตรายชุมชนประมาณร้อยละ ๒๐ ของของเสียอันตรายชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการขนส่งไปกำจัด ยกเว้นบางพื้นที่ เช่น เทศบาลนครนนทบุรี กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก

ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการ แต่มีบางพื้นที่ที่มีแผนงานในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ และดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเป็นระยะ ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีสถานที่กำจัดของเสียอันตรายน้อย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายค่อนข้างสูง

รูปที่ ๕ ลงพื้นที่ประชุมหารือเพื่อติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดอุบลราชธานี

รูปที่ ๖ ลงพื้นที่ประชุมหารือเพื่อติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดขอนแก่น

รูปที่ ๗ ลงพื้นที่สำรวจและติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรีไซเคิลและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน จังหวัดบุรีรัมย์

รูปที่ ๘ ลงพื้นที่ประชุมหารือ สำรวจ และติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน พร้อมทั้ง ให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรีไซเคิลและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน จังหวัดกาฬสินธุ์

รูปที่ ๙ ลงพื้นที่ประชุมหารือเพื่อติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รูปที่ ๑๐ ลงพื้นที่ประชุมหารือเพื่อติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดสงขลา

รูปที่ ๑๑ ลงพื้นที่ประชุมหารือเพื่อติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดกระบี่

ส่วนที่ ๔

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

- ๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีระบบคัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนจึงส่งผลให้ของเสียอันตรายจากชุมชนถูกทิ้งปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป
 - ๒) ขาดกฎระเบียบในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป
 - ๓) หลายพื้นที่ไม่มีสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อรอส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - ๔) ของเสียอันตรายจากชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางประเภท ถูกนำไปรีไซเคิลด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
 - ๕) สถานที่รับกำจัดของเสียอันตรายอุตสาหกรรมซึ่งรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนมีไม่ครอบคลุมทุกภูมิภาค ส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง ทำให้ค่าขนส่งและค่ากำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนมีราคาสูง
 - ๖) ประชาชนขาดจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมในการแยกของเสียอันตรายจากชุมชน
- จากการวิเคราะห์และแยกประเด็นปัญหาด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในประเทศไทย สามารถแยกเป็นประเด็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑) ด้านนโยบาย

- (๑) กฎ ระเบียบ และข้อบังคับด้านการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นลายลักษณ์อักษรยังไม่มีมีการประกาศบังคับใช้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยังไม่กล้าดำเนินกิจกรรมรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน
- (๒) นโยบายและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนยังไม่มี ความชัดเจนทำให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ หยุดชะงัก

๒) ด้านการบริหารจัดการของท้องถิ่น

- (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญในปัญหาการจัดการของเสียอันตราย ทำให้การวางแผน งบประมาณ คัดแยกที่ต้นทางมีข้อจำกัด รวมทั้งแผนการดำเนินงานยังไม่ชัดเจน
- (๒) โรงงานกำจัดของเสียอันตรายมีจำนวนน้อย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงยากที่จะหาที่ฝังกลบขยะอันตรายในกรณีฉุกเฉิน อย่างไรก็ดี เนื่องจากแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ ไม่ได้รองรับงานด้านของเสียอันตรายและซาก WEEE ตาม Roadmap
- (๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดความพร้อมเกี่ยวกับภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท และอาคารศูนย์เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่มีอยู่ยังไม่ถูกหลักวิชาการ
- (๔) การกำจัดของเสียอันตรายมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่โดยเฉพาะขนาดเล็ก กลาง ไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ
- (๕) สถานที่กำจัดของเสียอันตรายอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ทำให้ภาคอื่น ๆ ประสบปัญหาค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดมีราคาแพง และเป็นภาระหนักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบเก็บรวบรวมตามที่นโยบายกำหนด แต่ยังหาช่องทางในการนำไปกำจัดไม่ได้ และไม่ทราบว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป

(๓) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนไม่มีความตระหนักในเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการจัดการ

(๔) บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ยังขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการของเสียอันตรายและเทคโนโลยีในการบริหารจัดการ

(๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตามนโยบายของ Roadmap

๓) ด้านการจัดตั้งงบประมาณ

(๑) การดำเนินงานตามนโยบาย Roadmap ให้แต่ละจังหวัดมีการรวบรวมและจัดตั้งศูนย์เก็บรวบรวมแล้ว มีปัญหาเรื่องงบประมาณในการก่อสร้างศูนย์เก็บรวบรวม ซึ่งบางพื้นที่ขอสนับสนุนงบประมาณตามแผนแล้วไม่ได้รับการสนับสนุน

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ขณะนี้มีปัญหาในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ในการจัดซื้อ จัดจ้าง กับการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เช่น

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างงานด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายในช่วง Roadmap เช่น ขยายถุงแยกประเภทในการจัดเก็บแต่ละประเภทโดยไม่ได้ประกาศเป็นเทศบัญญัติ สำนักตรวจเงินของแผ่นดินเรียกคืนเงินจากโครงการ

- การดำเนินงานสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ในการจัดการของเสียอันตราย ไม่มีกฎระเบียบการดำเนินงานในการรองรับการดำเนินงานตามนโยบายส่วนกลาง

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจหลักการจ่ายเงินแผ่นดินด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายว่ามีกฎระเบียบ ข้อบังคับในการดำเนินงานอย่างไร ทำให้การดำเนินงานหยุดชะงัก

- การใช้งบประมาณในการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ในพื้นที่ในรูปแบบต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทางสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไม่ใช่บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) ด้านความร่วมมือจากประชาชน

(๑) การคัดแยกของเสียอันตรายจากต้นทางยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือและไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองว่าเป็นภาระ

(๒) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และกรณีที่ประชาชนมีการคัดแยกขยะตามประเภท แต่หน่วยงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนรวมไปกับขยะทั่วไปจากชุมชน เนื่องจากข้อจำกัดด้านรถเก็บขน และงบประมาณ

ส่วนที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มีดังนี้

๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประสานกับกระทรวงมหาดไทย ให้มีการผลักดันดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยทั่วประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๔) เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและขยะอันตราย

๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย จัดทำแผนปฏิบัติการภายใต้ข้อเสนอการขับเคลื่อนและการปฏิรูปการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม ระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐) และระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) โดยมีเป้าหมายของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการถูกต้อง ร้อยละ ๑๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ร้อยละ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และร้อยละ ๑๐๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๗๙ ตามลำดับโดยมีรายละเอียดดังนี้

- มีจุดรับทิ้งของเสียอันตรายชุมชน ในทุกหมู่บ้าน/ชุมชน/ห้างสรรพสินค้า
- จัดตั้งสถานที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัด และ

เทศบาลที่มีศักยภาพ

- ออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- จัดให้มีสถานที่กำจัดของเสียอันตรายชุมชนอย่างเพียงพอ
- กฎระเบียบภายใต้ พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ควรผลักดันและสนับสนุนแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เป็นรูปธรรม โดยสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๔) ถอดบทเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ โดยได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค กรุงเทพฯ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน ๓๐๐ คน รายละเอียดดังภาคผนวก ค

๕) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีสถานที่กำจัด/บำบัดของเสียอันตรายให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ตามแผนการจัดการกากอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่น้อย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดสูง โดยประสานผ่านคณะกรรมการบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๖) กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานหารือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อถ่ายทอดกฎระเบียบแนวทางในการจัดตั้งงบประมาณของท้องถิ่นด้านการจัดการขยะและของเสียอันตรายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๗) กรมควบคุมมลพิษ ประสานหารือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในการพิจารณากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย เพื่อปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๘) กรมควบคุมมลพิษ ประสานหารือกับภาคเอกชนเพื่อดำเนินโครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน จากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้มีการตั้งจุดรองรับของเสียอันตรายในสถานประกอบการ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้จัดประชุมหารือครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จัดประชุมหารือร่วมกับ กทม. พิจารณารูปแบบ ภาชนะบรรจุและจัดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนตามจุดต่างๆ ในเขต กทม. เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ และจัดประชุมหารือ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙

๙) ผลักดันการออกพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยขณะนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาร่างกฎหมายแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการฯ อยู่ระหว่างการจัดทำเรื่องเสร็จ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

๑๐) กรมควบคุมมลพิษ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้เป็นรูปแบบในการปฏิบัติ โดยสนับสนุนองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นต้นแบบที่ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

๑๑) กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำคู่มือและแนวทางเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เผยแพร่แก่ประชาชน เช่น รูปแบบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน คู่มือประชาชนเพื่อการแยกขยะอันตรายจากชุมชน คู่มือการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายละเอียดการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนรายจังหวัด

ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙)

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๑	๑	เชียงใหม่	ทน.เชียงใหม่	/						
๒	๑	เชียงราย	ทน.เชียงราย		/					
๓	๑	แม่ฮ่องสอน	ทม.แม่ฮ่องสอน	/					- รณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้พื้นที่อื่น ทราบและจัดส่งขยะอันตรายมายังศูนย์ กำจัดขยะอันตราย	
๔	๑	ลำพูน	ทต.ป่าสัก		/	๑.๖๐	๑.๖๐	บ.กรีนไลน์	- จัดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ดำเนินการในพื้นที่อำเภอเมืองโดยมี ทต. ป่าสัก เป็นแกนประสานงานเพื่อส่งขยะ อันตรายชุมชนไปกำจัด	- ขาดงบประมาณปรับปรุงศูนย์
๕	๒	ลำปาง	อบจ.ลำปาง		/					
๖	๒	พะเยา	อบจ.พะเยา		/					
๗	๒	แพร่	อบจ.แพร่		/					
๘	๒	สุโขทัย	ทม.สุโขทัยธานี		/					
๙	๓	พิษณุโลก	อยู่ระหว่างหารือ							
๑๐	๓	น่าน	ทม.น่าน	/					- ทสจ. ประสานการดำเนินงานร่วมกับ กรมควบคุมมลพิษในการติดตามผลการ ดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดน่านระหว่าง วันที่ ๑ - ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙	
๑๑	๓	พิจิตร	ทม.พิจิตร	/						
๑๒			ทม.บางมูลนาก	/						
๑๓	๓	อุตรดิตถ์	อบจ.อุตรดิตถ์		/					

ลำดับที่	สสจ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๑๔	๔	นครสวรรค์	ทท.นครสวรรค์		/				- ให้คำปรึกษาและแนะนำในการรวบรวม และจัดการของเสียอันตรายแก่ชุมชน ต้นแบบในพื้นที่ ทต.บางประมุง	
๑๕	๔	ตาก	อบจ.ตาก		/				- จังหวัดตาก มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อำนวยความสะดวกและทำงานโครงการเมือง สวยใส ไร้มลพิษ (Clean & Green City) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และฝ่ายทหารเพื่อติดตามความก้าวหน้า และจัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานตาม Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอันตราย ในการคัดเลือกพื้นที่ จัดตั้งศูนย์กำจัดขยะรวม	
๑๖	๔	กำแพงเพชร	ทท.กำแพงเพชร	/						
๑๗	๔	อุทัยธานี	อบจ.อุทัยธานี	/					- ประสาน อบจ.อุทัยธานี เพื่อขอความ ร่วมมือเป็นเจ้าภาพในการจัดตั้งศูนย์ รวบรวมของเสียอันตรายของจังหวัด - สนับสนุนชุดคัดแยกขยะอันตราย ให้ อปท.จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ ทต.ลานสัก และ ทต.บ้านไร่ - สนับสนุนการดำเนินการคัดแยกขยะ อันตรายให้กับทต.หนองฉาง	
๑๘	๕	นครปฐม	ทต. คลองโยง	/		๐.๔๘			- ทต.คลองโยง ดำเนินการเก็บรวบรวม ของเสียอันตรายเข้าสู่ศูนย์ฯ หรือจุด รวบรวม เพื่อส่งกำจัดต่อไป	- ทต.คลองโยง ใช้พื้นที่อาคารสนง. ของตนเป็นสถานที่เก็บรวบรวมของ เสียอันตรายชั่วคราว ทำให้ไม่ สามารถรับของเสียอันตรายจาก อปท. อื่นๆ มาไว้ตามแผนงานที่ จังหวัดกำหนดไว้
๑๙	๕	สุพรรณบุรี	ทท.สุพรรณบุรี	/		๐.๕๒			- ทท.สุพรรณบุรี มีแผนงานใช้พื้นที่ บริเวณสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ทท. สุพรรณฯ เป็นสถานที่เก็บรวบรวมของเสีย อันตรายชุมชนชั่วคราว - ทท.สุพรรณบุรี จัดตั้งจุดรวบรวมขยะ อันตรายชุมชน จำนวน ๒๒ แห่ง (๑๖ ชุมชน) โดยปัจจุบัน เก็บรวบรวมขยะ อันตราย ได้จำนวน ๕๒๐ กิโลกรัม	- ทท.สุพรรณบุรี ยังไม่ได้รับขยะ อันตรายนอกพื้นที่เข้ามาเก็บรวบรวม ในจุดรวบรวมของเทศบาลฯ

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๒๐	๕	ชัยนาท	ทต.โพธิ์พิทักษ์	/					- ทต.โพธิ์พิทักษ์ ก่อสร้างอาคารรวบรวมของเสียอันตรายแล้วเสร็จเมื่อ ๒๒ ก.พ. ๒๕๕๙ และได้ประชาสัมพันธ์ให้ อบท. อื่นๆ รวบรวมและนำของเสียอันตรายชุมชนมาเก็บไว้ ณ ทต.โพธิ์พิทักษ์	
๒๑	๕	สมุทรสาคร	อบจ.สมุทรสาคร		/	๐.๔๕			- อบจ.สมุทรสาคร ได้จัดทำแบบสำรวจ อบท. และปริมาณของเสียอันตรายชุมชนที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน ๑๗ แห่ง มีปริมาณ ๔๔๙.๒๙ กิโลกรัม โดยจะรณรงค์และรวบรวมต่อไปอีกให้มีปริมาณ > ๑ ตันขึ้นไป ก่อนส่งกำจัดต่อไป	- อบท.บางส่วน ยังไม่จัดส่งข้อมูลหรือ ดำเนินการเก็บรวบรวมของเสียอันตราย ซึ่ง อบจ. จะรอให้มีปริมาณเกิน ๑ ตันขึ้นไป จึงจะส่งไปกำจัด - หน่วยงานที่ให้บริการกำจัดมีน้อย และคิดค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง - ยังไม่มีกฎระเบียบกำหนดในการจัดเก็บค่ากำจัดของเสียอันตราย โดยเฉพาะ
๒๒	๖	นนทบุรี	อบจ. นนทบุรี	/						
๒๓	๖	สมุทรปราการ	แพรक्षाใหม่ (เอกชน)	/						
๒๔	๖	ปทุมธานี	อยู่ระหว่างหารือ							
๒๕	๖	พระนครศรีอยุธยา	ศูนย์กำจัดขยะ มท.	/						
๒๖	๖	อ่างทอง	ทม.อ่างทอง	/						
๒๗	๖	สิงห์บุรี	ทม.สิงห์บุรี	/						
๒๘	๗	สระบุรี	ทม.สระบุรี		/				- มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทม. สระบุรี เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนมาเก็บกักไว้ และมีแผนส่งกำจัดปีละ ๑ ครั้งในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ - มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทต. หนองแขง เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนมาเก็บกักไว้ แต่ยังไม่ได้ส่งกำจัด	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๒๙	๗	เพชรบูรณ์	ทม.เพชรบูรณ์		/				- มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทต. ชนแดน ทม.เพชรบูรณ์ ทต.หนองไผ่ อบต.ช้างตะลูด รวบรวมของเสียอันตราย จากชุมชนมาเก็บกักไว้ แต่ยังไม่ได้ส่งกำจัด	
๓๐	๗	ลพบุรี	อบจ.ลพบุรี		/				- มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทม. เขาสามยอด ทต.หนองม่วง ทต.เขาพระงาม เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนมา เก็บกักไว้ แต่ยังไม่ได้ส่งกำจัด	
๓๑	๗	นครนายก	ทต.บ้านนา		/				มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทต. บ้านนา ทต.ท่าช้าง เก็บรวบรวมของเสีย อันตรายจากชุมชนมาเก็บกักไว้ แต่ยังไม่ได้ ส่งกำจัด	
๓๒	๗	ปราจีนบุรี	อบจ.ปราจีนบุรี		/				มีการดำเนินงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ ทต. ศรีมหาโพธิ์ เก็บรวบรวมของเสียอันตราย จากชุมชนมาเก็บกักไว้ แต่ยังไม่ได้ส่งกำจัด	
๓๓	๘	ราชบุรี	อบจ.ราชบุรี		/				- ประสานหารือร่วมกับ ทสจ.ราชบุรี และ อบจ.ราชบุรี เพื่อเป็นหน่วยงานหลัก และ หารือแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงาน การจัดการของเสียอันตรายชุมชน เมื่อ วันที่ ๑๗ ก.พ.๒๕๕๙	
๓๔	๘	กาญจนบุรี	อบจ.กาญจนบุรี		/					
๓๕	๘	สมุทรสงคราม	ทม.สมุทรสงคราม	/					- ประสานและหารือแนวทางการ ดำเนินงานการจัดการของเสียอันตราย ชุมชน ๑ ครั้ง	
๓๖	๘	เพชรบุรี	อยู่ระหว่างหารือ							
๓๗	๘	ประจวบคีรีขันธ์	อยู่ระหว่างหารือ						- ประสานงาน ทสจ.เพื่อคัดเลือกพื้นที่ เป้าหมายชุมชนต้นแบบ - จัดประชุมหารือเพื่อขับเคลื่อนการ ดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยและของ เสียอันตราย ในระดับจังหวัด ประจำปี งบประมาณ ๒๕๕๙ ร่วมกับ ทสจ. ในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนและสนับสนุน	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
									การดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ต้นแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ให้กับชุมชนต้นแบบที่เป็นเป้าหมายการดำเนินงาน เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ ณ ชุมชนในพื้นที่ ทต.หนองพลับ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ - ประสานและสนับสนุนการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ จำนวน ๑ ครั้ง	
๓๘	๙	อุดรธานี	ทน.อุดรธานี	/	/	๑.๒๕			- ทน.อุดรธานี มีระบบการรวบรวมแยกถังขยะอันตรายชุมชน (drop off) จัดเก็บขยะอันตรายชุมชน มีโรงเรียนอาคารรวบรวม และหลุมฝังก่การจัดขยะอันตราย - มีหลุมฝัง (แบบขบซีเมนต์) ฝังก่จัดขยะอันตราย บริเวณสถานที่กำจัดขยะเทศบาลนครอุดรธานี บ้านหนองนาคำ ที่บ้านหนองนาคำ ต.สามพร้าว อ.เมืองอุดรธานี	
๓๙	๙	หนองคาย	อบจ.หนองคาย		/				- เทศบาลดำเนินการจัดทำภาชนะเก็บรวบรวมขยะอันตรายตั้งเป็นจุดไว้ในชุมชน - เทศบาลมีการนัดหมายจัดเก็บรวบรวมขยะอันตรายชุมชน - จังหวัดหนองคายมีการประชุมอนุกรรมการสาธารณสุขจังหวัด โดย ทสจ. ได้นำเสนอแนวทางจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่มีปริมาณ ๑๒๐ กิโลกรัมต่อวัน เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยมีผู้ว่าราชการเป็นประธาน	
๔๐	๙	เลย	ทต.นาอ้อ		/				- สสภ. ลงพื้นที่ประสานทสจ.และเทศบาลต้นแบบ - สสภ.เตรียมจัดทำเอกสาร/สื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการจัดการขยะที่ครัวเรือน - สนับสนุนตัวอย่างภาชนะจัดเก็บ รวบรวมขยะอันตรายชุมชน ประเภทถังไฟฉาย	
๔๑	๙	นครพนม	ทต.นาแก		/				- ทสจ. ประสานการดำเนินงานกับ อบจ. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ยังไม่สามารถกำหนดแผนการดำเนินงานที่	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
									ชัดเจนได้	
๔๒	๙	สกลนคร	ทท.สกลนคร		/				- ทสจ.ขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในการคัดแยก รวบรวมขยะ อันตราย ทุก อบท. โดยจัดโซน - ทต.พังโคน เป็นศูนย์รวบรวมขยะ อันตรายชุมชนโซนอำเภอพังโคน - ทท.สกลนคร เป็นศูนย์รวบรวมขยะ อันตรายชุมชนโซนอำเภอเมือง	
๔๓			ทต.ท่าแร่		/					
๔๔	๙	บึงกาฬ	อบจ./ทต.พรเจริญ		/					
๔๕	๑๐	ขอนแก่น	อบจ.ขอนแก่น		/				- มีการชี้แจงเกณฑ์ให้ อบท. เข้าใจและ กำหนดแนวทางการบูรณาการกับการ ดำเนินงานของ อบท.และขอความร่วมมือ ในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน และมีแผนลงไปจัดกิจกรรมสนับสนุน ชุมชนนำร่องของ อบท.เป้าหมายในช่วง เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐	
๔๖	๑๐	มหาสารคาม	ทท.มหาสารคาม	/					- ทท.มหาสารคามเก็บรวบรวมของเสีย อันตรายในชุมชน ๑๕ แห่ง โดยมีภาระ จัดวางในชุมชนและมีรถเก็บขนแยก ประเภท - มีการชี้แจงเกณฑ์ให้ อบท. เข้าใจและ กำหนดแนวทางการบูรณาการกับการ ดำเนินงานของ อบท.และขอความร่วมมือ ในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน และมีแผนลงไปจัดกิจกรรมสนับสนุน ชุมชนนำร่องของ อบท.เป้าหมายในช่วง เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐	
๔๗	๑๐	กาฬสินธุ์	อบจ.กาฬสินธุ์		/				- กำหนดจัดทำ MOU อบท. ในจังหวัด เดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๕๙ - มีการชี้แจงเกณฑ์ให้ อบท. เข้าใจและ กำหนดแนวทางการบูรณาการกับการ ดำเนินงานของ อบท.และขอความร่วมมือ ในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
									และมีแผนลงไปจัดกิจกรรมสนับสนุน ชุมชนนาร่องของ อบท.เป้าหมายในช่วง เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐	
๔๘	๑๐	ชัยภูมิ	อบจ.ชัยภูมิ		/			บมดตอร์ เวิร์สรีน จำกัด	- สํารวจปริมาณของเสียอันตรายจาก อบท. ที่มีการรวบรวมแล้ว จำนวน ๔๖ แห่ง ปริมาณรวม ๔,๕๓๒.๕๔ กิโลกรัม และอยู่ ระหว่างการตกลงค่าใช้จ่ายในการกำจัด - มีการชี้แจงเกณฑ์ให้ อบท. เข้าใจและ กำหนดแนวทางการบูรณาการกับการ ดำเนินงานของ อบท.และขอความร่วมมือ ในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน และมีแผนลงไปจัดกิจกรรมสนับสนุน ชุมชนนาร่องของ อบท.เป้าหมายในช่วง เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐	
๔๙	๑๐	หนองบัวลำภู	อบจ.หนองบัวลำภู		/				ดำเนินการจัดหาภาชนะรวบรวมของเสีย ให้กับ อบท.เพื่อดำเนินการรวบรวมต่อไป และจะจัดประชุมเพื่อชี้แจงการขอความ ร่วมมือการรวบรวมเสียอันตรายชุมชนจาก อบท.อีกครั้งในการประชุมการขับเคลื่อน การบริหารจัดการขยะวันที่ ๒๖ พ.ค. ๒๕๕๙ - มีการชี้แจงเกณฑ์ให้ อบท. เข้าใจและ กำหนดแนวทางการบูรณาการกับการ ดำเนินงานของ อบท.และขอความร่วมมือ ในการรายงานความก้าวหน้าประจำเดือน และมีแผนลงไปจัดกิจกรรมสนับสนุน ชุมชนนาร่องของ อบท.เป้าหมายในช่วง เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๐	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๕๐	๑๑	นครราชสีมา	อบจ.นครราชสีมา		/	๙.๙๐	๕.๕๐	บมตเตอร์ เวิร์สรีน จำกัด	- สสภ.๑๑ ชี้แจงแนวทางการจัดการของเสียอันตรายชุมชนให้กับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๓๓๔ แห่ง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ - อยู่ระหว่างการประชาสัมพันธ์เพื่อรวบรวมขยะอันตราย โดยจะส่งกำจัดในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙	
๕๑	๑๑	สุรินทร์	อบจ.สุรินทร์		/	๒.๐๐	๒.๐๐	บมตเตอร์ เวิร์สรีน จำกัด	- อยู่ระหว่างการประสานงานกับ อบจ. ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ และอยู่ระหว่างแต่ละ อบท.รวบรวมปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชน	
๕๒	๑๑	บุรีรัมย์	อบจ.บุรีรัมย์		/	๐.๐๕			- สสภ. และทสจ. อยู่ระหว่างการประสานงานกับ อบจ.บุรีรัมย์ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการกำจัดขยะมูลฝอย	
๕๓	๑๑	ศรีสะเกษ	อบจ.ศรีสะเกษ	/		๙.๗๓	๙.๗๓	บมตเตอร์ เวิร์สรีน จำกัด	- ดำเนินการรวบรวมและส่งกำจัดแล้วจำนวน ๒ ครั้ง โดยมีสถานที่เก็บรวบรวมที่เทศบาลเมืองศรีสะเกษ	
๕๔	๑๒	อุบลราชธานี	อบจ.อุบลราชธานี		/	๑๑.๒๘	๑๑.๒๘	บมตเตอร์ เวิร์สรีน จำกัด	- ชี้แจงแนวทางการรวบรวม และคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนเบื้องต้น ให้กับ อบท. ในจังหวัด - ร่วมประชุมคณะอนุกรรมการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยฯ ขับเคลื่อนการจัดการขยะอันตรายชุมชน เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยกำหนดวันรวบรวมนำส่งขยะอันตรายไปกำจัด ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ - เข้าร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ "คืนความสุขให้คนอุบลฯ" กำจัดขยะอันตรายชุมชนอย่างปลอดภัย" โดยร่วมกับ อบจ.อุบลราชธานี ดำเนินการรวบรวมนำส่งของเสียอันตรายชุมชนไปกำจัด เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ ศูนย์โอท็อปเซ็นเตอร์	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
									อบจ.อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี - ติดตามผลการดำเนินงาน เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๙	
๕๕	๑๒	อำนาจเจริญ	อบจ.อำนาจเจริญ		/			ศูนย์รวบรวมของ เสียอันตราย ณ สถานที่กำจัดขยะ มูลฝอยของ อบจ. อำนาจเจริญ	-ชี้แจงแนวทางการรวบรวม และคัดแยก ของเสียอันตรายชุมชนเบื้องต้น ให้กับ อปท. ในจังหวัด	จังหวัดอำนาจเจริญยังไม่มีเปิดตัว โครงการรวบรวมของเสียอันตราย ชุมชน
๕๖	๑๒	ยโสธร	อบจ.ยโสธร		/	๑.๕๒	๑.๕๒	บมตเตอร์ เวิร์ลกรีน จำกัด	- จังหวัดยโสธร อบจ. ยโสธร ได้จัด กิจกรรม รวบรวมของเสียอันตราย ครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ (วัน สิ่งแวดล้อมไทย) และกำหนดกิจกรรม รวบรวมของเสียอันตราย ครั้งที่ ๒ ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ (วันสิ่งแวดล้อมโลก) - จังหวัดยโสธร มีจุดรวบรวมของเสีย อันตราย อยู่ที่ โรงซ่อมเครื่องจักร อบจ. ยโสธร	
๕๗	๑๒	มุกดาหาร	ทม.มุกดาหาร		/				- ชี้แจงแนวทางการรวบรวม และคัดแยก ของเสียอันตรายชุมชนเบื้องต้น ให้กับ อปท. ในจังหวัด	
๕๘	๑๒	ร้อยเอ็ด	อบจ.ร้อยเอ็ด		/	๓.๑๘	๓.๑๘	บมตเตอร์ เวิร์ลกรีน จำกัด	- ชี้แจงแนวทางการรวบรวม และคัดแยก ของเสียอันตรายชุมชนเบื้องต้น ให้กับ อปท. ในจังหวัด - ประชุมคณะกรรมการบริหารจัดการขยะ มูลฝอยของจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ โดยในเรื่องการ รวบรวมของเสียอันตรายไปกำจัดนั้น อบจ. ร้อยเอ็ดได้มีการตั้งงบประมาณเพื่อรองรับ การดำเนินการจัดการของเสียอันตราย จังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปี ๒๕๕๙ ไว้แล้ว	
๕๙	๑๓	ชลบุรี	ทม.ชลบุรี		/				- อยู่ระหว่างการประสาน อบจ.ชลบุรี ทำ หน้าที่หน่วยงานหลัก แต่ในระหว่างนี้มี หลายอปท. ที่มีการคัดแยกขยะอันตราย ของตัวเองอยู่แล้ว	- อบจ.ไม่กล้าดำเนินกิจกรรม รวบรวมและกำจัดของเสียอันตราย จากชุมชน เนื่องจากไม่มีระเบียบและ ข้อสั่งการที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตามข้อทักท้วงของ สตง.

ลำดับที่	สสจ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๖๐	๑๓	ระยอง	อบจ.ระยอง	/					- อยู่ในช่วงการจัดทำโครงการของบ ก่อสร้างศูนย์รวบรวมฯ	
๖๑	๑๓	ตราด	ทม.ตราด	/					- ประสาน ทม.ตราด ในการเป็นศูนย์กลาง รวบรวมขยะอันตรายจากชุมชนของ อบท. ที่นำขยะมาทิ้งที่ศูนย์กำจัดขยะของ ทม. ตราด และให้คำแนะนำในการจัดเตรียม สถานที่ในการเก็บรวบรวมเพื่่อรอกำจัด - จังหวัดมีแผนในการผลักดันให้องค์การ บริหารส่วนจังหวัดเป็นเจ้าภาพในการ รวบรวมขยะอันตรายชุมชนจากท้องถิ่น	
๖๒	๑๓	จันทบุรี	ทม.ขลุง	/					- จังหวัดอยู่ระหว่างการพิจารณา หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ในเบื้องต้น ขอให้ ทม.จันทบุรี และ ทม.ขลุง รวบรวม ขยะอันตรายจากชุมชนของ อบท. ที่นำ ขยะมารวมทิ้ง	
๖๓	๑๓	ฉะเชิงเทรา	อบจ.ฉะเชิงเทรา	/					- อบจ.ฉะเชิงเทราอยู่ระหว่างก่อสร้างศูนย์ กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร ซึ่ง ปัจจุบันได้มีการคัดเลือกและรวบรวมของเสีย อันตรายไว้เพื่อการจัดการต่อไป	
๖๔	๑๓	สระแก้ว	ทม.สระแก้ว	/					- ได้รับการประสานจาก บ.โปรเฟส ชั่นแนลเวสต์ จะรับผิดชอบกำจัดของเสีย อันตรายจากชุมชนของ อบท. ใน จ. สระแก้ว ทั้งหมด	
๖๕	๑๔	สุราษฎร์ธานี	อบจ.สุราษฎร์ธานี		/				วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ อบจ.สุราษฎร์ ธานี ร่วมกับ สสจ.๑๔ จัดอบรมเรื่องการ จัดการของเสียอันตรายชุมชนจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี ให้กับ อบท. ทั้งหมดในจังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยมีเป้าหมายเก็บรวบรวม ของเสียอันตรายชุมชน ๕๐ กิโลกรัม/ อบท. เพื่อนำไปกำจัดในสิ่งแวดล้อมโลก ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ณ โรงแรมบรรจงบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
๖๖	๑๔	ชุมพร	อบจ.ชุมพร		/				- จังหวัดชุมพรแจ้ง อบท. ทุกแห่ง ดำเนินการ ประสานสัมพันธ์ รับผิดชอบให้	

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
									ความรู้ประชาชนในการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนและเก็บรวบรวมไว้ที่ อบท. เพื่อรอการกำจัด - อยู่ระหว่างประสาน อบจ.ชุมพร ในการเป็นเจ้าภาพรับของเสียอันตรายชุมชนส่งไปกำจัด	
๖๗	๑๔	นครศรีธรรมราช	อบจ.นครศรีธรรมราช		/				- อบจ.นครศรีธรรมราชอยู่ระหว่างการขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดการของเสียอันตรายชุมชน	
๖๘	๑๔	ระนอง	อบจ.ระนอง	/					- อบจ.ระนอง อยู่ระหว่างการขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดการของเสียอันตรายชุมชน	
๖๗	๑๕	ภูเก็ต	ทพ.ภูเก็ต	/		๐.๓๔			- มีการดำเนินงานเก็บรวบรวมของเสียอันตราย ไว้ที่อาคารเก็บรวบรวมของเสียอันตราย ณ ศูนย์กำจัดขยะรวมจังหวัดภูเก็ต โดยมีหน่วยงานภาครัฐ เอกชน โรงเรียน สถานประกอบการ เช่น โรงแรม คัดแยกและรวบรวม รอกำจัด ปริมาณ ๓,๔๓๐ กิโลกรัม	
๗๐	๑๕	ตรัง	ทพ.กันตัง		/				- ทพ.กันตัง ทำหน้าที่รวบรวมและเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้ขนส่งของเสียอันตรายในจังหวัดตรัง เช่น หลอดไฟจากบ้านเรือน ไปกำจัดยังโรงงานกำจัดอย่างถูกวิธี ที่จังหวัดสระบุรี	
๗๑	๑๕	พังงา	ทพ.พังงา	/						
๗๒	๑๕	สตูล	อบจ.สตูล		/					
๗๓	๑๕	กระบี่	ทพ.กระบี่		/					

ลำดับที่	สสภ.	จังหวัด	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลักษณะการเก็บรวบรวม		ปริมาณการเก็บรวบรวม (ตัน)	การส่งกำจัด		ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค
				อาคารศูนย์ เก็บรวบรวม	จุดนัดเก็บ รวบรวม		ปริมาณ (ตัน)	ชื่อสถานที่กำจัด		
๗๔	๑๖	สงขลา	อบจ. สงขลา		/	๐.๙๒๖			๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์ การคัดแยก และเก็บรวบรวม ๒) ทน.หาดใหญ่ รวบรวมของเสียอันตราย ชุมชนในพื้นที่ได้ ๙๒๖ กก. และมี ศักยภาพในการเป็นจุดรวบรวมของเสีย อันตรายชุมชนจากพื้นที่อื่น	
๗๕	๑๖	ปัตตานี	อบจ.ปัตตานี	/					๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์ การคัดแยก และเก็บรวบรวม ๒) อยู่ระหว่างรวบรวมของเสียอันตราย ชุมชนจาก อบท.ต่างๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยมี อบจ.ปัตตานี เป็น หน่วยบริหารจัดการศูนย์ฯ	
๗๖	๑๖	นราธิวาส	อบจ. นราธิวาส		/				๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์ การคัดแยก และเก็บรวบรวม ๒) อบจ.นราธิวาส รับรวบรวมของเสีย อันตรายชุมชน ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างเก็บรวบรวม และสรุปข้อมูลปริมาณของเสียอันตราย ชุมชน	
๗๗	๑๖	ยะลา	อบจ.ยะลา	/		๐.๓			๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์ การคัดแยกและเก็บรวบรวม ๒) อบจ.และ ทสจ. จัดกิจกรรมรวบรวม ของเสียอันตรายชุมชน เมื่อวันที่ ๑๕ มิ.ย. ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างสรุปข้อมูลปริมาณ ของเสียอันตรายชุมชน	
๗๘	๑๖	พัทลุง	อบจ.พัทลุง		/	๐.๔๑๕			๑) อยู่ระหว่างดำเนินการประชาสัมพันธ์ การคัดแยกและเก็บรวบรวม ๒) จัดกิจกรรมรวบรวมของเสียอันตราย ชุมชน เมื่อวันที่ ๓ มิ.ย. ๒๕๕๙ มี ๒๑ อปท. ร่วมส่งของเสียอันตรายปริมาณ ๔๑๕ กก.	
			รวม	๒๙	๔๕	๔๓.๙๕	๓๔.๘๒	-		

ภาคผนวก ข

สรุปผลการลงพื้นที่เพื่อติดตามการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ๑๖ จังหวัด

๑. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลตำบล บางคล้า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑) การติดตามผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดฉะเชิงเทรา

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดฉะเชิงเทราระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดยดำเนินโครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสม ในพื้นที่นำร่อง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการเมืองสวยใส่รัมลพิษ ในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เทศบาลตำบลบางคล้า โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนด ให้จังหวัดต่าง ๆ มีการประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่โดยกำหนดเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ๒ ศูนย์ คือ องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา และเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา พร้อมทั้งจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการจัดการขยะของจังหวัด ฉะเชิงเทรา

๒) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ดำเนินงานเกี่ยวกับการ จัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยการประชุมกำหนดแนวทาง เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนใน ระดับจังหวัด และศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ดังนี้

๒.๑) เร่งรัดการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ขณะนี้ อยู่ระหว่าง การก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร และปัจจุบันได้มีการคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจาก ชุมชนไว้เพื่อการจัดการต่อไป

๒.๒) ประชุมหารือเพื่อกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายของ จังหวัดร่วมกับเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เนื่องจากปัจจุบันมีการดำเนินการโดยเอกชนอยู่แล้ว ซึ่งมีค่าใช้จ่าย ค่อนข้างสูง หากมีการจัดตั้งเป็นศูนย์รวบรวมของจังหวัด และดำเนินการโดยเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด จะต้องมีการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายดังกล่าว

๓) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลตำบลบางคล้า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา และท้องถิ่นอื่น ๆ ของจังหวัดฉะเชิงเทรา ยังไม่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ โรงพยาบาล และคลินิกได้ดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง

๔) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๔.๑) เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา

หลายชุมชนในพื้นที่ให้ความสนใจในการดำเนินงานเกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตราย จากชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงต้องเลือกตัวแทนชุมชนที่มีความพร้อม ในการดำเนินงานมาเป็นชุมชนต้นแบบก่อน

๔.๒) เทศบาลตำบลบางคล้า

ยังไม่มีแนวทางการเก็บรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน เนื่องจากประชาชนยัง ไม่มีการคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชน

๕) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๕.๑) เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา

- เทศบาลควรมีการจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมมาได้ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานของเทศบาล โดยนำเอาแนวทางการบริหารจัดการ เดิมที่เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราเคยจัดทำไว้มาปรับปรุงให้ทันต่อสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาดำเนินงานให้เกิด ความต่อเนื่องต่อไป

- การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนต้องมีการจัดเตรียมภาชนะในการรองรับให้เหมาะสม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า เป็นต้น เพื่อป้องกันการปนเปื้อนออกสู่สิ่งแวดล้อม

๕.๒) เทศบาลตำบลบางคล้า

- เทศบาลควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะกับชุมชน เพื่อช่วยลดปริมาณ ขยะที่จะนำไปกำจัด ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการ สนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

- เทศบาลควรมีอาคารหรือพื้นที่สำหรับจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่ เหมาะสมและมีภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะใช้พื้นที่ว่างของสถานที่กำจัด ขยะมูลฝอยของเทศบาลดำเนินการต่อไป

๒. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดชลบุรี และเขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

๑) การติดตามผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดชลบุรี

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดชลบุรี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ บริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดย ดำเนินโครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมใน พื้นที่นาร่อง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการเมืองสวยใส่ไร้มลพิษในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดชลบุรี อาทิ เมืองพัทยา เทศบาลเมืองแสนสุข เทศบาลเมืองบ้านบึง เทศบาล เมืองศรีราชา และเทศบาลนครแหลมฉบัง

ในส่วนแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ได้ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ขณะนี้ยังไม่มีนโยบาย ในการดำเนินงานในพื้นที่

๒) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๒.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรียังไม่มีนโยบายในการจัดการของเสียอันตราย และจัดตั้ง ศูนย์รวบรวมของเสียอันตราย แต่อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ อาทิ เขตพื้นที่พิเศษเมือง พัทยา เทศบาลเมืองบ้านบึง และเทศบาลนครแหลมฉบัง มีการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะมูลฝอยชุมชน และรวบรวมไว้ในพื้นที่รอกนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

๒.๒) เขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา ได้มีการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและสถานประกอบการต่าง ๆ โดยจัดทำโครงการสร้างจิตสำนึกชุมชนเมืองพัทยา ปลอดขยะอันตราย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะอันตรายอย่างถูกวิธี ถูกประเภท เพื่อลดปริมาณขยะอันตรายที่เกิดจากแหล่งชุมชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันอันตรายและเชื้อโรคจากขยะอันตราย ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนนำขยะอันตรายบางประเภทกลับมาใช้ซ้ำ หรือนำกลับมาใช้ใหม่ และเพื่อลดปัญหาค่าใช้จ่ายในการเก็บขน ขนถ่าย และกำจัดมูลฝอยของเมืองพัทยา โดยได้มีการจัดอบรมให้ความรู้กับกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้นำชุมชน ประชาชน และผู้ประกอบการในเขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยมีผู้เข้าร่วมฯ ครั้งละ ๑๒๕ คน รวมทั้งสิ้น ๒๕๐ คน

(๑) การเก็บรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ปัจจุบันเขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาได้จัดซื้อรถสำหรับเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนโดยเฉพาะ และได้จัดซื้อถังรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้บริการแก่ประชาชน โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

(๒) ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งสิ้น ๓,๑๖๓ กิโลกรัม ประกอบด้วย กลุ่มภาชนะบรรจุจำนวน ๑๑๐.๔๕ กิโลกรัม กลุ่มแบตเตอรี่จำนวน ๓๕.๒๐ กิโลกรัม ถ่านไฟฉายจำนวน ๓๗๒.๖๕ กิโลกรัม กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑๐๐ กิโลกรัม และกลุ่มหลอดไฟจำนวน ๒,๕๔๔.๗๐ กิโลกรัม โดยปัจจุบันได้รวบรวมไว้ที่ห้องเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนและกำลังดำเนินการพิจารณาจัดหาผู้รับจ้างเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

๓) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรียังไม่มีนโยบายในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่และเทศบาลอื่น ๆ ยังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว แต่ผู้ประกอบการสถานพยาบาลในพื้นที่จะดูแลและนำไปกำจัดเอง

๓.๒) เขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยา มีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ ๓๙ ตันต่อเดือน โดยได้จ้างเหมาเอกชนเก็บขน ขนถ่ายและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งดำเนินงานโดย หจก. ไทยเอ็นไวรอนเม้นท์ ซิสเต็มส์ ทั้งนี้ขอบเขตงานมีดังนี้

(๑) งานเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ

ผู้รับจ้างมีหน้าที่เก็บขนมูลฝอยติดเชื้อจากสถานบริการการสาธารณสุขและห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายทุกแห่งในเขตเมืองพัทยาเป็นประจำทุกวัน เพื่อนำไปเก็บรวบรวมไว้ที่ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อของเมืองพัทยา ซึ่งตั้งอยู่ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยเมืองพัทยา ต.เขาไม้แก้ว โดยให้ใช้วิธีเปลี่ยนภาชนะรองรับ กล่าวคือ เป็นการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อที่ผู้ปฏิบัติงานจะไม่ได้สัมผัสกับภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อโดยตรง จะใช้วิธีการเปลี่ยนภาชนะรองรับมูลฝอยติดเชื้อขึ้นบนรถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อที่สามารถควบคุมอุณหภูมิไม่สูงกว่า ๑๐ องศาเซลเซียส การเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อต้องให้ผู้ปฏิบัติงานสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงานและในการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อแต่ละครั้ง ต้องจัดทำเอกสารควบคุมการรับมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัด (Manifest System) ตามมาตรฐานของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

(๒) งานขนถ่ายมูลฝอยติดเชื้อ

ผู้รับจ้างมีหน้าที่ขนถ่ายมูลฝอยติดเชื้อ จากที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อของเมืองพัทยาไปยังโรงงานกำจัดเตาเผาติดเชื้อของ อบจ.นนทบุรี ซึ่งตั้งอยู่ ณ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยใช้รถขนถ่ายของผู้รับจ้างเองและใช้ยานพาหนะแบบควบคุมอุณหภูมิไม่สูงกว่า ๑๐ องศาเซลเซียส

๔) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ในจังหวัดชลบุรี ยังไม่มีแนวทางการเก็บ รวบรวม และกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน เนื่องจากประชาชนยังไม่มีการคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชน

๕) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๕.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ควรมีการจัดทำแผนด้านการจัดการของเสียอันตราย บรรจุในแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน และควรมีการจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่คัดแยกจากมูลฝอยชุมชนในสถานฝังกลบขยะมูลฝอยชุมชนที่รวบรวมได้และนำไปกำจัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี โดยอาจศึกษาจากเขตพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและนำมาประยุกต์ใช้ในพื้นที่

๕.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ควรจัดเตรียมหาอาคารหรือพื้นที่สำหรับจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมและมีภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะใช้พื้นที่ว่างของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี หรือสถานีขนถ่ายเป็นจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อดำเนินการต่อไป

๕.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะกับชุมชน โดยเฉพาะของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัด และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๓. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

๑) การติดตามผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดพิษณุโลก

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดพิษณุโลกระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดยดำเนินโครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นาร่อง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการเมืองสวยใส่รั้วมลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดพิษณุโลก อาทิตี เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลตำบลบางระกำ โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก และเทศบาลนครพิษณุโลกเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนระดับจังหวัด

๒) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๒.๑) จากผลการติดตามความก้าวหน้าของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพิษณุโลก พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังไม่ได้ดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และการคัดแยกขยะและของเสียอันตรายจากต้นทาง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกยังไม่ตอบรับการเป็นเจ้าภาพหลัก

๒.๒) เทศบาลนครพิษณุโลก ได้ดำเนินโครงการด้านของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับ กรมควบคุมมลพิษ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้ทำการศึกษาทบทวนเอกสาร รายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเภท แหล่งกำเนิดและการจัดการของเสียอันตราย และสามารถสรุปแหล่งกำเนิดของเสียอันตรายจากชุมชนออกเป็น จำนวน ๒๔ แหล่ง ส่วนจำนวนสถานประกอบการประเภทต่าง ๆ นั้น ได้ทำการรวบรวมจากทะเบียนการค้า ทะเบียน โรงงานและรายชื่อกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเทศบาลนครพิษณุโลก สำนักงานพาณิชย์จังหวัดและสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก สามารถรวบรวมประเภทของเสียอันตรายออกเป็น ๔ กลุ่ม คือ (๑) ของเสียติดไฟได้ (๒) ของเหลวที่มีจุดวาบไฟที่ ๖๐ องศาเซลเซียส (๑๔๐ องศาฟาเรนไฮต์) หรือต่ำกว่า (๓) ของเสียที่สามารถ ก่อให้เกิดการลุกไหม้ได้จากการเสียดสี การดูดซับความชื้น หรือจากปฏิกิริยาเคมี และเมื่อติดไฟแล้วจะลุกไหม้ อย่างรุนแรงและต่อเนื่อง (๔) ของเสียประเภทวัตถุออกซิไดซ์ โดยสนับสนุนให้ชุมชน ๒๓ แห่ง ดำเนินการคัดแยกของเสีย อันตราย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ สามารถเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ประมาณ ๒,๖๐๐ กิโลกรัมต่อปี โดย เก็บรวบรวมไว้ในสถานที่กำจัดมูลฝอยของเทศบาล เพื่อรอจัดส่งให้เอกชนนำไปกำจัดต่อไป ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนได้ประมาณ ๒,๓๐๐ กิโลกรัม และจัดส่งไปกำจัดที่บริษัท แบตเตอร์ เวอร์กรีน จำกัด

๓) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ของจังหวัดพิษณุโลกยังไม่มี การดำเนินงานเกี่ยวกับการ จัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ โรงพยาบาลและคลินิกได้ดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง

๓.๒) เทศบาลนครพิษณุโลก ได้รวบรวมและขนส่งมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ของเทศบาล ในปริมาณ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อวัน และนำไปกำจัดที่สถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนครพิษณุโลกซึ่งเป็น เตาเผาสองห้องเผา ขนาด ๑๐ ตัน ตั้งอยู่ในบริเวณสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครพิษณุโลก

๔) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๔.๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ยังไม่มีแนวทาง การเก็บ รวบรวม และกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อ เนื่องจากประชาชนยังไม่มี การคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสีย อันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชน

๔.๒) เทศบาลนครพิษณุโลก ดำเนินโครงการด้านของเสียอันตรายจากชุมชนและให้ประชาชนคัดแยก ของเสียอันตรายจากชุมชนจากแหล่งกำเนิด ๒๓ ชุมชน และเก็บรวบรวมเพื่อรอนำไปกำจัด แต่ไม่สามารถรองรับ ของเสียอันตรายจากชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพราะไม่สามารถรับค่ากำจัดของเสียอันตราย จากชุมชนได้ เนื่องจากค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง

๕) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๕.๑) เทศบาลนครพิษณุโลก ควรมีการจัดทำแผนด้านการจัดการของเสียอันตรายบรรจุใน แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน และควรมี การจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่คัดแยกจากมูลฝอยชุมชนและในสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอย ชุมชนที่รวบรวมได้และนำไปกำจัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานของเทศบาล นครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ต่อไป

๕.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ควรมีการจัดประชุมเพื่อเตรียมความพร้อมหาอาคารหรือ พื้นที่สำหรับจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมและมีภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายจากชุมชน ที่ถูกต้อง เพื่อดำเนินการต่อไป

๕.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะกับชุมชน โดยเฉพาะของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัด และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๔. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จังหวัดระยอง

๑) การติดตามผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดระยอง

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดระยอง ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดยดำเนินโครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นำร่อง ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการเมืองสวยใส่รั้วมลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลนครระยอง เทศบาลเมืองมาบตาพุด และเทศบาลตำบลเมืองแกลง

ในส่วนแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และขณะนี้อยู่ระหว่างการเตรียมการ ยังไม่มีการดำเนินงานในพื้นที่

๒) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดระยอง ยังไม่ได้ดำเนินการเก็บรวบรวม และกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน และยังไม่มีแผนการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชน

๓) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองได้จัดทำแผนงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ โดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างอาคารและเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ผ่านแผนปฏิบัติการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยสามารถรองรับปริมาณมูลฝอยติดเชื้อได้ ๕๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ในส่วนการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ของจังหวัดระยองได้ว่าจ้างเอกชนเข้ามารับเก็บขนและกำจัด ในอนาคตเมื่อก่อสร้างศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อแล้วเสร็จ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จะดำเนินการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัดที่ศูนย์ฯ ต่อไป

๔) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยอง ยังไม่มีแนวทางการเก็บ รวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน เนื่องจากประชาชนยังไม่มี การคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชน

๕) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๕.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ควรมีการจัดทำแผนงานด้านการจัดการของเสียอันตรายบรรจุในแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน และควรมีการจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่คัดแยกจากมูลฝอยชุมชนในสถานฝังกลบขยะมูลฝอยชุมชนที่รวบรวมมาได้และนำไปกำจัด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง และดำเนินงานให้เกิดความต่อเนื่องต่อไป

๕.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ควรมีอาคารหรือพื้นที่สำหรับจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมและมีภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะใช้พื้นที่ว่างของสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองดำเนินการต่อไป

๕.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดแยกขยะให้แก่ชุมชน โดยเฉพาะของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัด และป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๕. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๑) การติดตามผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดสิงห์บุรี

การขับเคลื่อนนโยบายการจัดการมูลฝอยมาสู่การปฏิบัติในจังหวัดสิงห์บุรีระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดยดำเนินโครงการสำรวจและวิเคราะห์รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมในพื้นที่นำร่อง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินโครงการเมืองสวยใสไร้มลพิษในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรี อาทิ เทศบาลเมืองสิงห์บุรี

ในส่วนการจัดการของเสียอันตรายได้กำหนดให้เทศบาลเมืองสิงห์บุรี เป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนระดับจังหวัด

๒) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี ยังไม่ได้ดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและการคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง เนื่องจากยังไม่มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการก่อสร้างศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีไว้เพื่อรองรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีก ๔๑ แห่ง โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ในการก่อสร้างอาคารรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนผ่านแผนปฏิบัติการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด

๓) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลเมืองสิงห์บุรี และท้องถิ่นอื่น ๆ ของจังหวัดสิงห์บุรี ยังไม่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ โรงพยาบาลและคลินิกได้ดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง

๔) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

ยังไม่มีแนวทางการเก็บ รวบรวม กำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อเนื่องจากประชาชนยังไม่มี การคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชน

๕) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๕.๑) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะกับชุมชน เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่จะนำไปกำจัด ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๕.๒) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ควรจัดหาภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะประยุกต์จากของที่มีอยู่ในพื้นที่ เพื่อรวบรวมรอกำจัดต่อไป

๕.๓) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ควรมีการจัดทำแผนด้านการจัดการของเสียอันตรายบรรจุใน แผนพัฒนาสามปีของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน และควรมีการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่คัดแยกจากมูลฝอยชุมชนในสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยชุมชนที่รวบรวม ได้และเก็บรวบรวมเพื่อรอกำจัด รวมทั้งเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานของ เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ต่อไป

๖. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนคร เชียงราย เทศบาลตำบลท่าสาย และเทศบาลตำบลบ้านแซว จังหวัดเชียงราย

เทศบาลนครเชียงราย

๑) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

เทศบาลนครเชียงรายได้ดำเนินการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ในโครงการเสริมสมรรถนะในการจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายให้กับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยรณรงค์ให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง และได้วางระบบเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนโดยวาง ถึงคัดแยกตามรูปแบบที่กรมควบคุมมลพิษให้การสนับสนุน แต่เนื่องจากการปรับเปลี่ยนโยกย้ายของบุคลากรทำให้ การดำเนินงานขาดการประสานงานอย่างต่อเนื่องการคัดแยกของเสียอันตรายดังกล่าวจึงไม่ประสบผลสำเร็จในการ ดำเนินงานและเจ็บหายไป ในปี ๒๕๕๘ เทศบาลนครเชียงรายได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการของเสีย อันตรายจากชุมชน โดยคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไปและเก็บรวบรวม ณ สถานที่เก็บ รวบรวมของชุมชน จากนั้นส่งไปยังสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของเทศบาลนครเชียงราย โดยใน เบื้องต้นมีการดำเนินงานในชุมชนต้นแบบแล้วจำนวน ๔ ชุมชนจาก ๖๔ ชุมชน และมีแผนงานต่อเนื่องที่จะขยาย ให้เต็มพื้นที่ต่อไป

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลนครเชียงรายยังไม่มีมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

หลายชุมชนในพื้นที่ให้ความสนใจในการดำเนินงานเกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชน ออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณจึงต้องเลือกตัวแทนชุมชนที่มีความพร้อมในการ ดำเนินงานมาเป็นชุมชนต้นแบบก่อน

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เทศบาลควรมีการจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายชุมชนที่เก็บรวบรวมมาได้ เพื่อ นำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานของเทศบาล โดยนำเอาแนวทางการบริหารจัดการเดิม ที่เทศบาลนครเชียงรายเคยจัดทำไว้มาปรับปรุงให้ทันต่อสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาดำเนินงานให้เกิดความ ต่อเนื่องต่อไป

๔.๒) การเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนต้องมีการจัดเตรียมภาชนะในการรองรับให้เหมาะสม เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า เป็นต้น เพื่อป้องกันการปนเปื้อนออกสู่สิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลท่าสาย

๑) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลท่าสายยังไม่มี การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน แต่ในเบื้องต้นได้ดำเนินการเก็บรวบรวมหลอดไฟฟ้าที่ใช้ในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าสายและในปี ๒๕๕๙ ได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยให้ชุมชนทำการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป และเก็บรวบรวม ณ สถานที่เก็บรวบรวมของชุมชน จากนั้นจึงส่งไปยังสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของเทศบาลตำบลท่าสาย

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

โรงพยาบาลและคลินิกได้ดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง ทั้งนี้เทศบาลตำบลท่าสายยังไม่ได้ดำเนินงานด้านมูลฝอยติดเชื้อ

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

ยังมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนมาเก็บยังสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของเทศบาลตำบลท่าสาย และยังไม่มีแนวทางการกำจัดของเสียอันตรายชุมชนในขั้นตอนต่อไป แม้ว่าจะมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนปี ๒๕๕๙ ของเทศบาลตำบลท่าสาย

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เทศบาลควรมีอาคารสำหรับจัดเก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนที่เหมาะสมและมีภาชนะในการรองรับของเสียอันตรายชุมชนที่ถูกต้อง

เทศบาลตำบลบ้านแซว

๑) การติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

เทศบาลตำบลบ้านแซวมีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่โดยให้แต่ละชุมชนในพื้นที่ดำเนินการเอง ซึ่งแต่ละชุมชนจะนำขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นไปทิ้งในบ่อขยะที่แต่ละชุมชนมีอยู่โดยไม่มีการคัดแยกขยะก่อน ทั้งนี้เทศบาลตำบลบ้านแซว มีชุมชนที่มีบ่อขยะจำนวน ๘ ชุมชน ส่วนชุมชนที่เหลือใช้วิธีการเผาและนำไปทิ้งตามบริเวณข้างทาง เทศบาลตำบลบ้านแซวยังไม่มี การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน นอกจากนี้ ประชาชนยังไม่มี การคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะประเภทอื่นและมีการนำของเสียอันตรายชุมชนทิ้งลงในบ่อขยะของชุมชน

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

โรงพยาบาลและคลินิกได้ดำเนินการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อเอง ทั้งนี้เทศบาลตำบลบ้านแซวยังไม่ได้ดำเนินงานด้านมูลฝอยติดเชื้อ

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

ประชาชนยังไม่มี การคัดแยกขยะ ดังนั้น ของเสียอันตรายชุมชนจึงถูกทิ้งปะปนกับขยะชุมชนในบ่อขยะชุมชน

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เทศบาลควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องการคัดแยกขยะกับชุมชน เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่จะนำไปทิ้งลงบ่อขยะ เพื่อให้บ่อขยะมีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม ควรหารือกับกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนงบประมาณในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

๔.๒) เทศบาลควรให้ชุมชนมีการคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากมูลฝอยชุมชน และไม่ควรรำของเสียอันตรายชุมชนไปทิ้งในบ่อขยะชุมชน เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและอาจมีปัญหากการปนเปื้อนต่อน้ำใต้ดินตามมาในภายหลัง โดยให้ชุมชนคัดแยกของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะมูลฝอยทั่วไปและเก็บรวบรวม ณ สถานที่เก็บรวบรวมของชุมชน จากนั้นส่งไปยังสถานที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของเทศบาลตำบลบ้านแซว

๔.๓) เทศบาลควรมีการตรวจสอบกฎหมายเกี่ยวกับการขออนุญาตเข้ามาเก็บขนขยะบริเวณท่าเรือของนิติบุคคล เนื่องจากตามกฎหมายผู้ที่เข้ามาดำเนินการเก็บขนขยะต้องมีการขออนุญาตเจ้าของพื้นที่ด้วย ทั้งนี้ การท่าเรือพาณิชย์เชียงแสนควรประสานกับเทศบาลตำบลบ้านแซวในการขออนุญาตให้เอกชนเข้ามาดำเนินการเก็บขนขยะ ในการนี้ กรมควบคุมมลพิษ จะได้ดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๔) เนื่องจากเทศบาลตำบลบ้านแซวอยู่ติดกับชายแดน ซึ่งเมื่อมีการเปิดประชาคมอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ อาจส่งผลให้จำนวนคลินิกในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการข้ามฝั่งของผู้ป่วยมารักษาในประเทศไทย ซึ่งทำให้มีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นและอาจเกิดการลักลอบทิ้งมูลฝอยติดเชื้อรวมไปกับขยะชุมชน เทศบาลตำบลบ้านแซวจึงควรวางแผนในการจัดการเรื่องดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ จะได้ประสานเทศบาลตำบลบ้านแซวให้เตรียมการในเรื่องดังกล่าว โดยเทศบาลควรประสานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่

๔.๕) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงรายร่วมกับเทศบาลตำบลบ้านแซว ควรเฝ้าระวังการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัดในพื้นที่บริเวณท่าเรือ และกรมควบคุมมลพิษ จะได้ดำเนินการประสานกับเทศบาลตำบลบ้านแซวว่าหากมีประเด็นการเคลื่อนย้ายข้ามแดนจะต้องประสานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในพื้นที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพันธกรณีของอนุสัญญาบาเซล

ท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน

การจัดการขยะมูลฝอยบริเวณท่าเรือฯ ในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแซว ได้มีการว่าจ้างนิติบุคคลให้เข้ามาเก็บขนขยะดังกล่าวไปกำจัดในบ่อขยะของเอกชน โดยขยะมูลฝอยบริเวณท่าเรือฯ ส่วนใหญ่เป็นเศษบรรจุภัณฑ์ กล่าวคือ เศษกล่องไม้ พลาสติกหุ้มสินค้า และยังมีขยะบางส่วนที่เป็นของเสียอันตรายที่ต้องถูกควบคุม เช่น เนื้อสัตว์ที่ไม่ผ่านการตรวจสอบควบคุมโรค ทั้งนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาบริหารจัดการของเสียอันตรายดังกล่าว กล่าวคือ กรมปศุสัตว์ซึ่งเข้ามาควบคุมดำเนินการจัดการซากเนื้อสัตว์ที่ จะต้องถูกควบคุม โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ทราบจุดที่นำไปกำจัด นอกจากนี้ จากการหารือกับเจ้าหน้าที่ท่าเรือฯ ปรากฏว่ามีกรณีการขนส่งของเสียอันตราย กล่าวคือ การขนส่งซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ไปยังประเทศที่สาม โดยประเทศไทยเป็นประเทศผ่าน แต่ยังไม่พบกรณีการนำเข้าซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มายังประเทศไทย ซึ่งการนำเข้าซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซล ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษจะประสานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการ นำเข้า – ส่งออกของของเสียอันตรายตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซลต่อไป

๗. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนครอุบลราชธานี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

เทศบาลนครอุบลราชธานี

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) เทศบาลนครอุบลราชธานี มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่คัดแยกขยะออกเป็น ๔ ประเภท พร้อมทั้งส่งเสริมโครงการนำร่องในชุมชน ๓ แห่ง และวางถังคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ที่เป็นศูนย์อนามัยของเทศบาลนครอุบลราชธานี

๑.๒) เทศบาลนครอุบลราชธานีใช้เครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ที่บ้านของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือจุดที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านรวบรวมไว้ เช่น ศูนย์อนามัยในพื้นที่ และรวบรวมส่งให้เทศบาลนครอุบลราชธานีในวันที่มีการประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง นอกจากนี้ ได้จัดให้มีที่สำหรับใส่ของเสียอันตรายจากชุมชนบริเวณด้านหลังคนขับรถเก็บขนขยะมูลฝอยชุมชน ดังนั้น ประชาชนจึงสามารถทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนไปกับรถเก็บขนขยะมูลฝอยได้

๑.๓) เทศบาลนครอุบลราชธานีได้รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในพื้นที่อาคารจอดรถเก็บขนขยะมูลฝอย และขนส่งไปยังจุดรวบรวมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีปีละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่าการกองของเสียอันตรายจากชุมชนไว้กลางแจ้งและไม่ได้จัดเก็บไว้ในอาคารที่มีอยู่

๑.๔) เทศบาลนครอุบลราชธานี ได้จัดทำช่องทางการสื่อสารกับประชาชนผ่านทางเพจ การจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลนครอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางสำหรับประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน และประชาชนสามารถใช้เป็นช่องทางการติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลนครอุบลราชธานี ได้ดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อจากคลินิกเอกชนและโรงพยาบาลสัตว์ในพื้นที่เทศบาล และดำเนินการส่งไปกำจัดที่เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ จากการลงสำรวจสถานที่เก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลพบว่า มีการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อาทิ ไม่มีห้องเย็นในการจัดเก็บมูลฝอยติดเชื้อ มีการวางถังรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อไว้บริเวณด้านนอกอาคาร และภาชนะรองรับมูลฝอยติดเชื้อมีจำนวนไม่เพียงพอต่อปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เก็บรวบรวมไว้

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของเทศบาลนครอุบลราชธานี ยังดำเนินงานได้ไม่เต็มพื้นที่ เนื่องจากประชาชนยังไม่มีความสะดวก และบางส่วนนำของเสียอันตรายจากชุมชนไปทิ้งรวมกับขยะชุมชน

๓.๒) พบข้อร้องเรียนจากประชาชนเกี่ยวกับการรั่วไหลของน้ำชะขยะจากรถเก็บขนขยะ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ลงสำรวจบริเวณส่วนงานรถเก็บขนขยะ พบว่า ถังรองรับน้ำชะขยะของรถเก็บขนขยะมูลฝอยส่วนใหญ่ชำรุดเสียหายเนื่องจากอายุการใช้งานของรถและขาดการดูแล

๓.๓) เทศบาลนครอุบลราชธานี มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนไม่ถูกต้อง อาทิ ไม่มีภาชนะรองรับของเสียอันตรายจากชุมชนแต่ละประเภท ไม่มีอาคารเก็บรวบรวมอย่างเป็นสัดส่วน และวางกองไว้กลางแจ้ง

๓.๔) การเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อยังไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อาทิ ไม่มีห้องหรืออาคารสำหรับเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อเฉพาะ มีการวางถังรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อไว้ด้านนอกข้างอาคารและภาชนะรองรับมูลฝอยติดเชื้อมีจำนวนไม่เพียงพอต่อปริมาณมูลฝอยที่เก็บรวบรวมไว้

๓.๕) เทศบาลนครอุบลราชธานียังไม่มีแผนรองรับที่ชัดเจน อาทิ ขาดบุคลากร และรถเก็บขนขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ โดยปัจจุบันมีรถเก็บขนทั้งหมด ๒๗ คัน อายุใช้งานเกิน ๑๐ ปีขึ้นไปและมีการซ่อมแซมบ่อย

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เทศบาลนครอุบลราชธานี ควรวางแผนและพัฒนารูปแบบในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในแผนพัฒนา ๓ ปี ของเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๒) เทศบาลนครอุบลราชธานี ควรจัดให้มีภาชนะรองรับและอาคารเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยตัดแปลงพื้นที่ว่างในอาคารจอดรถเก็บขนขยะมูลฝอยที่มีอยู่และจัดเก็บของเสียอันตรายแบบแยกประเภท

๔.๓) เทศบาลนครอุบลราชธานี ควรเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งควรจัดให้มีรถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกต้อง และไม่ควรเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อไว้ ควรขนส่งไปยังสถานที่กำจัดที่ศูนย์วารีวนชำระบำบัดทุกวันที่มีการเก็บขน

๔.๔) เทศบาลนครอุบลราชธานี ควรดำเนินการซ่อมบำรุงและใช้รถเก็บขนขยะที่มีถังรองรับน้ำชะขยะเมื่อมีการจัดซื้อรถเก็บขนขยะมูลฝอยตามแผนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔.๕) เทศบาลนครอุบลราชธานีและสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ เห็นว่า หน่วยงานส่วนกลางควรจัดให้มีการรณรงค์เพื่อประชาสัมพันธ์การคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน รวมทั้งผลกระทบจากของเสียอันตราย โดยเผยแพร่ในรูปแบบสื่อ เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายให้กับประชาชนทั่วประเทศ

๔.๖) เทศบาลนครอุบลราชธานีและสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ เห็นว่า กรมควบคุมมลพิษควรจัดฝึกอบรมการเก็บขนขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ถูกต้องให้กับผู้แทนหน่วยงานในพื้นที่เพื่อเป็นวิทยากรเผยแพร่ต่อไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยเป็นเจ้าภาพในการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน ภายใต้ชื่อโครงการ “คืนความสุขให้คนอุบล กำจัดขยะอันตรายชุมชนอย่างปลอดภัย” โดยเปิดตัวโครงการฯ ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และขนส่งไปที่จุดนัดพบกลางตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีเป็นผู้ประสานหน่วยงานรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อนำไปกำจัด โดยไม่มีการกักเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ที่จุดนัดพบกลาง ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ และ พ.ศ.๒๕๕๙ องค์การ

บริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีได้นัดขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับหน่วยงานรับกำจัดปีละ ๒ ครั้ง พร้อมทั้งรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกำจัดทั้งหมด สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีมีนโยบายจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัด และจัดหาสถานที่พักของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อรวบรวมและนำไปกำจัดต่อไป ขณะนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ระหว่างจัดทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้าร่วมโครงการฯ แต่พบปัญหาว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่ได้ลงนามในข้อตกลงการจ่ายค่าธรรมเนียมร่วมกันของจังหวัดอุบลราชธานี และอยู่ระหว่างพิจารณาสรุบนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำให้การออกกฎระเบียบต่าง ๆ ยังไม่ผ่านสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงยังไม่มีผลในทางปฏิบัติ

๑.๒) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีร่วมดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ได้จัดทำกล่องรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนโดยตั้งไว้ตามร้านสะดวกซื้อ เพื่อให้บริการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนให้แก่ประชาชน และส่งไปกำจัดร่วมกับของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ คาดว่าจะมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียม องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีจึงไม่แน่ใจว่าโครงการดังกล่าวจะมีความยั่งยืนหรือไม่

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ไม่มีการดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ใช้บริการระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลเมืองวารินชำราบ

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) การดำเนินโครงการรวบรวมขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชน พบว่า มีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขนำยาหมดอายุส่งไปกำจัดรวม และโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์นำของเสียจากห้องปฏิบัติการส่งไปกำจัดรวมกับของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งจากการดำเนินงานพบว่าค่ากำจัดยาหมดอายุแพงกว่าค่ากำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนถึง ๓ เท่า และค่ากำจัดของเสียจากห้องปฏิบัติการแพงกว่า ๒ เท่า ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีไม่ได้ตั้งงบประมาณในการกำจัดส่วนนี้ไว้ และแจ้งว่าโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการอย่างเป็นทางการ ทำให้ไม่มีการตั้งงบประมาณในการกำจัดของเสียจากห้องปฏิบัติการ

๓.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีได้หารือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการเก็บรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน พบว่าไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทต่าง ๆ ที่รับกำจัดของเสียอันตราย และบริษัทที่รับกำจัดคิดค่ากำจัดและค่าขนส่งในราคาสูงมาก ทำให้มีผลต่อการตั้งงบประมาณและแผนการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในอนาคต

๓.๓) บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีได้สอบถามถึงบทบาทหน้าที่ในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนตาม (ร่าง) พรบ. รักษาความสะอาดฯ ฉบับใหม่ เนื่องจากได้รับข้อมูลจากกระทรวงมหาดไทยว่าในอนาคตองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจะไม่มีบทบาทในการจัดการของเสียอันตราย ทำให้การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนในหลายพื้นที่หยุดชะงัก และไม่กล้าจัดทำคำขอตั้งงบประมาณ

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ควรชี้แจงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในพื้นที่ทราบถึงชนิดและประเภทของของเสียอันตรายจากชุมชนที่สามารถนำส่งกำจัดได้ให้ชัดเจน

๔.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ควรศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดค่าธรรมเนียมในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน

๔.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ควรประสานโรงพยาบาลในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบค่ากำจัดยาหมดอายุเอง ส่วนของเสียจากห้องปฏิบัติการอาจติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งไปกำจัดร่วมกับโรงพยาบาลหรือห้องปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยที่มีการเก็บรวบรวมส่งกำจัด

๔.๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่า กรมควบคุมมลพิษควรจัดทำหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน พร้อมทั้งจัดฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔.๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เห็นว่า กรมควบคุมมลพิษควรจัดทำบัญชีรายชื่อและข้อมูลของบริษัทรับกำจัดของเสียอันตราย เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการดำเนินงานให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษจะประสานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับข้อมูลรายชื่อบริษัทที่รับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชนที่มีอยู่ในปัจจุบันและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับทราบต่อไป

๘. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีนโยบายด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนโดยให้ความสำคัญในเรื่องการลดปริมาณของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง การดำเนินโครงการชุมชนต้นแบบโดยการจัดตั้งศูนย์การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และการวางจุดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อสร้างจิตสำนึกและสุขนิสัยที่ดีในการคัดแยกขยะ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ เพื่อลดการก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และสร้างการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกันของประชาชน พร้อมทั้งจัดให้มีการณรงค์ อบรมให้ความรู้แก่แกนนำชุมชน/หมู่บ้าน อย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ปีละ ๒๐ ชุมชน ซึ่งมีชุมชนเข้าร่วมดำเนินการแล้ว ๘๐ ชุมชน ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีชุมชนเข้าร่วม ๒๐ ชุมชน และได้ขยายการดำเนินงานให้ครอบคลุมทั้งจังหวัดขอนแก่นต่อไป

๑.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานราชการอื่น ๆ ภายในจังหวัดขอนแก่น ในการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จำนวน ๒๓๐ แห่ง โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการหารูปแบบการดำเนินการลด คัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และการกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เพื่อให้จังหวัดขอนแก่นเป็นเมืองสวยใสไร้มลพิษ ซึ่งได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่งของเสียอันตรายจากจังหวัดขอนแก่นไปยังบริษัทรับกำจัด และค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสียอันตราย ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานราชการอื่น ๆ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ การณรงค์ คัดแยก เก็บรวบรวม และขนส่งไปยังจุดรวบรวมกลางตามวันเวลาที่กำหนด ซึ่งผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น สามารถรวบรวมปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนได้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ในปริมาณ ๗,๗๔๒ กิโลกรัม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ในปริมาณ ๑๕,๐๐๐ กิโลกรัม ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในปริมาณ ๒๓,๐๐๐ กิโลกรัม และ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ในปริมาณ ๑๘,๒๒๐ กิโลกรัม

๑.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินโครงการวางจุดทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชน และหลอตฟลูออเรสเซนซ์ ในสถานประกอบการ อาทิ ห้างสรรพสินค้าในพื้นที่

๑.๔) กรมควบคุมมลพิษ ได้หารือถึงแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ซึ่งได้มีการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง อาทิ ๑) การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ให้แก่ผู้แทนหน่วยงานหรือแกนนำชุมชน เพื่อให้สามารถนำไปขยายผลต่อสำหรับประชาชนในพื้นที่และ ๒) กำหนดหน่วยงานต้นแบบในการลงมือปฏิบัติด้านการคัดแยกขยะ การใช้ประโยชน์จากขยะ และการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๒.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นยังไม่มี การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่นได้รายงานข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์มูลฝอยติดเชื้อของจังหวัดขอนแก่น ในประเด็นปริมาณการเกิดมูลฝอยติดเชื้อจากสถานบริการประเภทต่าง ๆ อาทิ โรงพยาบาลของรัฐ โรงพยาบาลเอกชน คลินิกเอกชน โรงพยาบาลสัตว์ คลินิกสัตว์ รวมทั้งสิ้น ประมาณ ๑,๒๐๐ ต้น/ปี ซึ่งส่วนใหญ่มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยใช้บริการในการขนส่งและกำจัดของบริษัทเอกชนและเทศบาลนครขอนแก่น

๒.๒) ระบบการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ดำเนินการโดยให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่เก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อไว้ หลังจากนั้นโรงพยาบาลชุมชนจะดำเนินการเก็บขนไปยังสถานที่เก็บรวบรวมของโรงพยาบาลชุมชน โดยเริ่มดำเนินการในเดือนเมษายน ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับรถเก็บรวบรวมของโรงพยาบาลชุมชน ที่อาจไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และไม่เพียงพอครอบคลุมในทุกอำเภอ

๒.๓) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ได้หารือเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อตามมติคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมอบหมายให้เทศบาลนครขอนแก่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมในการจัดตั้งศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ แต่ยังไม่มีความพร้อมหน่วยงานใดรับดำเนินการ จึงได้เสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เข้ามามีบทบาทในเรื่องดังกล่าว ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ต้องมีการร้องขอจากหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องก่อนจึงจะนำเรื่องดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาโดยสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และกรณีที่ประชาชนมีการคัดแยกขยะตามประเภท แต่หน่วยงานท้องถิ่นในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนรวมไปกับขยะทั่วไปจากชุมชน เนื่องจากข้อจำกัดด้านรถเก็บขน และงบประมาณ

๓.๒) ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการออกข้อบังคับ หรือขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ให้ร่วมดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ เนื่องจากเทศบาลนครขอนแก่นได้ดำเนินการรับกำจัดมูลฝอยติดเชื้ออยู่แล้ว

๓.๔) ความพร้อมในการดำเนินงานเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลชุมชน ทั้งในด้านงบประมาณ และรถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อที่ใช้ในการดำเนินการจัดเก็บ และขนส่งมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

๓.๕) บริษัทเอกชนที่ให้บริการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ มีจำนวนน้อย และค่าบริการในการขนส่งและกำจัดสูง จึงขอความอนุเคราะห์กรมควบคุมมลพิษในการรวบรวมรายชื่อบริษัทเอกชนที่ให้บริการขนส่งและกำจัดของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อที่ขึ้นทะเบียนตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานในพื้นที่ใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนการดำเนินงานต่อไป

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรวางแผนและพัฒนารูปแบบการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้แก่ประชาชนและหน่วยงานในพื้นที่ได้เกิดความตระหนักและมีการดำเนินการให้เกิดความชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน เนื่องจากในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดในพื้นที่

๔.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรจัดให้มีอาคารหรือพื้นที่สำหรับเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสม เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในหน่วยงาน และจากหน่วยงานในพื้นที่จากการหารือกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น คาดว่าจะตั้งงบประมาณในการก่อสร้างอาคารเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนตามรูปแบบของกรมควบคุมมลพิษ

๔.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเห็นว่า หากในอนาคต กรมควบคุมมลพิษ มีแผนที่จะร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ และภาคเอกชน ในการดำเนินโครงการจัดรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนและซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความสะดวกในการทิ้งและกระตุ้นพฤติกรรมของประชาชนให้เกิดความตระหนักถึงพิษภัยอันตรายจากของเสียอันตรายจากชุมชน โดยกำหนดจัดรวบรวมฯ ในสถานประกอบการ อาทิ ห้างสรรพสินค้าในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นก็ยินดีเข้าร่วมโครงการฯ เพราะเห็นว่าโครงการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔.๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในภาพรวมของจังหวัดขอนแก่นมีความชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอาจหารือร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่นในประเด็นการจัดตั้งศูนย์รับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของจังหวัดต่อไป

๔.๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ควรจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๙. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อ และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์

๑.๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ โดยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลในพื้นที่ อยู่ในความรับผิดชอบของสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งโรงพยาบาลในพื้นที่มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยใช้บริการในการขนส่งและกำจัดของบริษัทเอกชน

๑.๓) การดำเนินงานด้านการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านเป่าและตำบลแดงใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่าและองค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์

การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่าและองค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ดังนี้

๒.๑) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่า ได้ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบ การป้องกันตนเองแก่ประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการชุดบ่อขยะจำนวน ๑ บ่อ เพื่อรองรับขยะอิเล็กทรอนิกส์จากชาวบ้านผู้ประกอบการในพื้นที่ และได้ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเป่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๙ จังหวัดนครราชสีมา ในการเฝ้าระวังโรคพิษตะกั่วในกลุ่มประชาชนและผู้ประกอบอาชีพ โดยใช้แบบสอบถามและการตรวจสุขภาพ

๒.๒) องค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ ได้มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับผลกระทบ และการป้องกันตนเองอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีสมุดประจำตัวสำหรับผู้ประกอบการ และชุดบ่อขยะจำนวน ๖ บ่อ เพื่อรองรับขยะอิเล็กทรอนิกส์จากชาวบ้านผู้ประกอบการในพื้นที่ และได้มีการตรวจสุขภาพเพื่อเฝ้าระวังโรคพิษตะกั่วในเด็ก ประชาชน และผู้ประกอบการในพื้นที่

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

๓.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ และการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหามาจากการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่ตำบลแดงใหญ่ และตำบลบ้านเป่า จังหวัดบุรีรัมย์

๓.๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่าและองค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหารวมทั้งจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานท้องถิ่นสำหรับการแก้ไขปัญหในพื้นที่

๓.๓) ปัญหาที่พบในพื้นที่ คือ การลักลอบเผาขยะอิเล็กทรอนิกส์ ชาวบ้านผู้ประกอบการอาชีพไม่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสุขภาพ เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างมาก และสำคัญมากกว่าผลกระทบต่อสุขภาพที่ยังไม่เกิดขึ้นกับตนเอง และสถานที่กำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ขยะมูลฝอยติดเชื้อ และขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในภาพรวมของจังหวัด ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้แนะนำให้หารือร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดบุรีรัมย์ และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑ เพื่อนำเข้าสู่การประชุมหารือฯ ในคณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยระดับจังหวัดต่อไป

๔.๒) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่า และองค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรพิจารณาความเป็นไปได้ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๒ แห่ง ร่วมกันจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่โดยหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดต่อไป ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการคัดแยกและเก็บรวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

๔.๓) การประชุมหารือร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ ผู้บริหารฯ ได้แจ้งว่าผู้ประกอบการยินดีที่จะเข้าร่วมในการจัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนก่อนที่จะขนส่งไปกำจัดยังบริษัทเอกชนที่รับกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ แต่ยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาหาพื้นที่ก่อสร้าง ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแดงใหญ่ควรหารือร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป่า และผู้ประกอบการในพื้นที่เกี่ยวกับข้อตกลงในการบริหารจัดการ ค่าธรรมเนียมในการกำจัด และการห้ามไม่ให้มีการเผา คัดแยกของเสียอันตรายในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนต่อไป

๑๐. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อ และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์

๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

๑.๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

(๑) นโยบายการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชน โดยมีแผนการดำเนินงานเพื่ออบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป โดยใช้เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.) ในการนำร่องเพื่อคัดแยกประเภทของเสียอันตรายก่อนนำไปกำจัดต่อไป

(๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้จัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด ในการรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชน และส่งไปกำจัด ๑ - ๒ ครั้ง/ปี ขึ้นกับปริมาณของเสียอันตราย โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นเจ้าภาพหลักและเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการส่งไปกำจัดตามแผนฯ ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ

(๓) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ดำเนินงานจัดอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทสม. และผู้นำชุมชนภายในจังหวัด เกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีโรงพยาบาลในพื้นที่ทั้งหมด ๑๘ แห่ง โดยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งนี้ โรงพยาบาลในพื้นที่มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยใช้บริการในการขนส่งและกำจัดของบริษัทเอกชน และคลินิกเอกชน ดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยนำไปทิ้งร่วมกับโรงพยาบาลในเขตพื้นที่นั้น ๆ

๑.๓) การดำเนินงานด้านการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ยังไม่มีแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ และได้เสนอให้ใช้มาตรการทางกฎหมาย เพื่อแก้ไขปัญหา

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินกิจการรื้อและคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่ตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้มีการบูรณาการในการทำงานร่วมกันในรูปแบบของคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากการคัดแยกขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาฬสินธุ์ ศูนย์อนามัยที่ ๗ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น และคณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีการดำเนินงานร่วมกัน ดังนี้

(๑) สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ดำเนินการติดตามตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อาทิ คุณภาพน้ำใต้ดิน คุณภาพดิน

(๒) ศูนย์อนามัยที่ ๗ ดำเนินการด้านการบังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาดในการจัดทำร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และดำเนินการศึกษาวิจัยด้านผลกระทบต่อห่วงโซ่อาหาร ร่วมกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

(๓) สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น ดำเนินการเฝ้าระวังสุขภาพในประชาชนและผู้ประกอบอาชีพ โดยเก็บข้อมูลผ่านอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และดำเนินการเฝ้าระวังการสัมผัสสารตะกั่วในเด็กในพื้นที่

(๔) คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการดำเนินงานลงพื้นที่เก็บตัวอย่างสิ่งแวดล้อมเพื่อตรวจวิเคราะห์การปนเปื้อนโลหะหนัก

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

๓.๑) ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการออกข้อบังคับหรือการขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ

๓.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ เนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์เป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบอยู่แล้ว

๓.๓) ปัญหาที่พบในพื้นที่ตำบลโคกสะอาด คือ ชาวบ้านผู้ประกอบอาชีพ ไม่ตระหนักถึงผลกระทบต่อสุขภาพ เนื่องจากเห็นว่าเป็นอาชีพที่สร้างรายได้อย่างมาก และสำคัญมากกว่าผลกระทบต่อสุขภาพที่ยังไม่เกิดขึ้นกับตนเอง และปัญหาในการจัดการบ่อขยะในปัจจุบัน ซึ่งเป็นจุดที่ตรวจพบว่ามีสารปนเปื้อนโลหะหนักในปริมาณสูง

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในภาพรวมของจังหวัด ซึ่งอาจหารือร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาฬสินธุ์ และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ เพื่อนำเข้าสู่การประชุมหารือในคณะกรรมการบริหารจัดการมูลฝอยระดับจังหวัดต่อไป โดยมุ่งเน้นให้เกิดความชัดเจน มีความต่อเนื่อง และยั่งยืน

๔.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

๔.๓) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกาฬสินธุ์ และสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๗ จังหวัดขอนแก่น เห็นว่า การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกันจะต้องขับเคลื่อนโดยอาศัยการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นทาง ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคืบหน้าในการดำเนินการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ว่า อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๑. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการกำหนดนโยบายด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนระดับจังหวัด โดยกำหนดเป็นวาระในการประชุมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัด ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และได้ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดำเนินการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน เก็บรวบรวมไว้รอการส่งไปกำจัด ทั้งนี้ มีการนัดหมายวันเก็บรวบรวมและส่งไปกำจัดในการจัดกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก ปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งผลการดำเนินงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ สามารถรวบรวมและส่งไปกำจัดในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ในปริมาณ ๔.๙๖ ตัน และปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ในปริมาณ ๔.๐๘ ตัน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓๖ แห่ง และปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๕๐ แห่ง ทั้งนี้ ตามเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เก็บรวบรวมและนำของเสียอันตรายจากชุมชนมารวมส่งไปกำจัดในกิจกรรมนี้ด้วย อาทิ เกาะเต่า เกาะสมุย

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ใช้เวทีการประชุมร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มีการประชุมเป็นประจำทุกเดือน เพื่อชี้แจงรูปแบบโครงการด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ให้กับหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ณ ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อติดตามการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชน ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ต่อไป

(๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ร่วมกับ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔ จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้ความรู้สร้างความเข้าใจ ในการลด คัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป ให้แก่ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีผู้เข้ารับการอบรมฯ จำนวน ๒๐๐ คน ณ ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี หัวข้อการอบรมฯ ดังนี้ (๑) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับของเสียอันตรายชุมชน (๒) แหล่งกำเนิดของเสียอันตรายชุมชน

(๓) ผลกระทบจากการทิ้งของเสียอันตรายรวมกับขยะทั่วไป และ (๔) การแบ่งกลุ่มระดับความเห็นเกี่ยวกับการลดปัญหาของเสียอันตรายชุมชน ทั้งนี้ เพื่อให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นเมืองสวยใสไร้มลพิษ

(๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นัดวันเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อส่งไปกำจัดในการจัดกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก โดยมีขั้นตอนดังนี้ (๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และเก็บรวบรวมไว้ที่สถานที่ของตน (๒) ขนส่งมายังจุดนัดหมายในวันที่กำหนด และทำการชั่งน้ำหนักของเสียอันตรายจากชุมชน (๓) บริษัทเอกชนดำเนินการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนเพื่อขนส่งไปกำจัดต่อไป ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตราย องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด สำหรับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อาทิ ค่าใช้จ่ายในส่วนการณรงค์ คัดแยกเก็บรวบรวม และขนส่งไปยังจุดรวบรวมตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ จะเป็นผู้รับผิดชอบ

๑.๒) กรมควบคุมมลพิษ ได้หารือถึงแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔ และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเห็นควรให้มีการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่เต็มพื้นที่ทั้งจังหวัด

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่มีแผนการดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งโรงพยาบาลในพื้นที่มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อโดยใช้บริการในการขนส่งและกำจัดของบริษัทเอกชน

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป และกรณีที่ประชาชนมีการคัดแยกขยะตามประเภท แต่หน่วยงานในท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเก็บขนของเสียอันตรายจากชุมชนรวมไปกับขยะทั่วไปจากชุมชน เนื่องจากข้อจำกัดด้านรถเก็บขน และงบประมาณ

๓.๒) ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการออกข้อบังคับหรือการขอความร่วมมือจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และความยั่งยืนของโครงการที่จะต้องมีความชัดเจนและต่อเนื่อง

๓.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ เนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบอยู่แล้ว

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรมีวางแผนและพัฒนารูปแบบในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในแผนฯ ๓ ปี ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำเป็นฐานข้อมูลการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากปัจจุบันยังไม่ได้มีการดำเนินการ แต่รูปแบบการดำเนินงานด้านของเสียอันตรายจากชุมชนผ่านเวทีการประชุมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้นแบบที่ดีให้กับจังหวัดอื่น ๆ และสามารถนำมาเป็นพื้นที่ต้นแบบได้

๔.๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เห็นว่า กรมควบคุมมลพิษ ควรมีแผนงานที่จะร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ และภาคเอกชน ในการดำเนินโครงการจตุรบรรณของเสียอันตรายจากชุมชนและซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดจตุรบรรณฯ ในสถานประกอบการ อาทิ ห้างสรรพสินค้าในพื้นที่ร้านสะดวกซื้อ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานียินดีรับข้อเสนอนี้ไปหารือกับหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔.๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการกำหนดนโยบายด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความชัดเจน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งอาจหารือร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานีในประเด็นการจัดตั้งศูนย์รับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของจังหวัดต่อไป

๔.๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ควรเพิ่มการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป รวมทั้งผลกระทบจากของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับประชาชน เนื่องจากในขณะนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้มีนโยบายการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อมเมืองแล้ว

๔.๖) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เห็นว่า หน่วยงานควรมีการออกกฎหมาย ฎกระทรวงเพื่อกำหนดบทบาทให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลจัดการด้านของเสียอันตรายจากชุมชนที่ชัดเจน และเห็นว่า กรมควบคุมมลพิษ ควรมีการมอบประกาศนียบัตรแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

๑๒. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

เทศบาลนครหาดใหญ่ มีการดำเนินการคัดแยกและรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ อาทิ หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ ภาชนะบรรจุสารเคมี และส่งไปกำจัด ปีละ ๑ ครั้ง โดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นมา และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เทศบาลนครหาดใหญ่ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ได้รวบรวมของเสียอันตรายทั้งจังหวัด โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมโครงการทั้งหมด ๒๓ แห่ง ซึ่งสามารถรวบรวมของเสียอันตรายได้ทั้งสิ้น ๒.๑๕ ตัน ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ อยู่ระหว่างการดำเนินงาน

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลนครหาดใหญ่ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อมในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของสถานพยาบาลในจังหวัดสงขลาด้วยระบบเตาเผาขนาด ๕.๗๕ ตันต่อชั่วโมง โดยได้ดำเนินงานมาจนถึงปี ๒๕๕๕ ซึ่งอายุการใช้งานของเตาเผามูลฝอยติดเชื้อมีอายุมากกว่า ๑๕ ปี รวมทั้งปัจจุบันปริมาณมูลฝอยติดเชื้อมีปริมาณเพิ่มขึ้น จึงมีแผนงานที่จะก่อสร้างเตาเผาใหม่ทดแทนเตาเก่า ดังนั้น จึงขอรับการสนับสนุนงบประมาณผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวงเงิน ๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้ภาคเอกชนเป็นผู้เดินระบบ แต่ไม่สามารถก่อสร้างได้เนื่องจากได้รับการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงเสนอโครงการก่อสร้างระบบเตาเผามูลฝอยติดเชื้อเพื่อขอใช้งบประมาณดังกล่าวแทน แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันเวลา และในปัจจุบันเทศบาลนครหาดใหญ่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหามูลฝอยติดเชื้อโดยให้เอกชนเข้ามารับเก็บขนและ

กำจัด แต่ขณะนี้ใบอนุญาตของเอกชนดังกล่าวในการขนส่งและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อหมดอายุ ซึ่งเทศบาลนครหาดใหญ่อยู่ระหว่างประสานงานเพื่อตรวจสอบใบอนุญาตของเอกชนอยู่

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) เทศบาลนครหาดใหญ่ อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและการพัฒนาบุคลากรทำให้การดำเนินงานยังไม่ต่อเนื่อง รวมทั้งยังไม่มีกรออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือการขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้ดำเนินการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนก่อนนำมากำจัด

๓.๒) ประชาชนยังขาดความตระหนักในเรื่องการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป เนื่องจากการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องของเสียอันตรายจากชุมชนยังมีน้อย

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เทศบาลนครหาดใหญ่ ควรประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นำขยะมากำจัดร่วม ให้มีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่ต้นทางก่อนเข้าสู่ระบบเตาเผา เนื่องจากปัจจุบันประชาชนมีข้อร้องเรียนเรื่องคว้นและกลิ่นจากเตาเผามูลฝอยชุมชน และเทศบาลนครหาดใหญ่อยู่ระหว่างการดำเนินการแก้ไข ซึ่งเทศบาลนครหาดใหญ่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของกรมควบคุมมลพิษ ที่จะนำเสนอประเด็นดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาในคณะกรรมการควบคุมตรวจสอบเตาเผาของเทศบาลนครหาดใหญ่ เพื่อหารือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นำขยะมากำจัดร่วม โดยให้มีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป ก่อนนำขยะทั่วไปมากำจัดในเตาเผา และควรมีการกำหนดจุดรวบรวมของเสียอันตรายโดยแยกประเภทของเสียอันตรายจากชุมชน อาทิ หลอดไฟ พลุออเรสเซนซ์ ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ โดยใช้พื้นที่ว่างในสถานที่กำจัดมูลฝอยเป็นศูนย์รวบรวม รวมทั้งดำเนินการบันทึกรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการวางแผนการดำเนินงานต่อไป

๔.๒) กรมควบคุมมลพิษ ได้สอบถามเทศบาลนครหาดใหญ่ถึงข้อมูลเพิ่มเติมการดำเนินงานตามมาตรา ๘๘ และมาตรา ๙๒ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเทศบาลนครหาดใหญ่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างเตาเผามูลฝอยติดเชื้อและจะต้องดำเนินการคืนเงินสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย ว่าขณะนี้ได้ดำเนินการไปถึงขั้นตอนใด เพื่อกรมควบคุมมลพิษ จะได้รวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ซึ่งเจ้าหน้าที่ฯ แจ้งว่าขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยงานใหม่ในเทศบาลนครหาดใหญ่ และอยู่ระหว่างการประสานและรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม โดยจะได้ประสานกรมควบคุมมลพิษให้รับทราบต่อไป

๑๓. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) เทศบาลเมืองกระบี่ ยังไม่ได้มีการดำเนินงานเก็บรวบรวมของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีแผนการดำเนินงานคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ซึ่งมีเป้าหมายจะดำเนินงานเต็มพื้นที่ของเทศบาล

๑.๒) เทศบาลเมืองกระบี่ ให้ข้อมูลว่า มีการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน โดยกำหนดอยู่ในขอบเขตการดำเนินโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากมูลฝอยชุมชน ซึ่งกำหนดให้มีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไปก่อนเข้าสู่ระบบ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินงาน

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลเมืองกระบี่ ไม่มีแผนการดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ ให้ข้อมูลว่า การจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) ประชาชนยังขาดความตระหนักในการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อออกจากขยะทั่วไป ซึ่งเทศบาลเมืองกระบี่ ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันพบการทิ้งมูลฝอยติดเชื้อปะปนกับขยะทั่วไป

๓.๒) ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการออกข้อบังคับหรือการขอความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๓) เทศบาลเมืองกระบี่ ยังไม่มีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่ เนื่องจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกระบี่เป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบอยู่แล้ว

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เทศบาลเมืองกระบี่ ควรมีการวางแผนการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนไว้ในแผนฯ ของเทศบาล อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๔.๒) เทศบาลเมืองกระบี่ ควรมีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ตั้งแต่ต้นทาง ซึ่งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่รับที่จะไปประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่มีการเก็บรวบรวมขยะในพื้นที่มากำจัดร่วมกับศูนย์ของเทศบาลเมืองกระบี่ ให้ดำเนินงานคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไปของตนก่อนนำไปกำจัดยังบ่อฝังกลบของเทศบาลเมืองกระบี่ต่อไป

๔.๓) เทศบาลเมืองกระบี่ ควรมีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากขยะทั่วไป รวมทั้งผลกระทบจากของเสียอันตรายจากชุมชน เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนให้กับประชาชน

๔.๔) เนื่องจากปัญหาขยะติดเชื้อในปัจจุบัน ที่พบถูกทิ้งปะปนกับขยะทั่วไป ที่ประชุมเสนอให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่นำปัญหาที่พบเข้าสู่การประชุมคณะกรรมการสาธารณสุขระดับจังหวัด เพื่อหารือแนวทางการแก้ปัญหาหรือบริหารจัดการร่วมกันต่อไป

๔.๕) เทศบาลเมืองกระบี่ ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมช่วยสนับสนุน และผลักดันโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากมูลฝอยชุมชนของเทศบาล เพื่อเร่งดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

๑๔. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

เทศบาลนครนนทบุรี ได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา โดยร่วมกับกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการโครงการเสริมสร้างสมรรถนะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมและแยกของเสียอันตราย เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย กระป๋องสเปรย์ แบตเตอรี่ ทั้งนี้ ช่วงแรกของการดำเนินงานเทศบาลนครนนทบุรีได้ประสานกับ บริษัท โตชิบาไลท์ติ้ง จำกัด โดยนำของเสียอันตรายประเภทหลอดไฟไปกำจัด เฉลี่ยเดือนละ ๕,๐๐๐ หลอด ส่วนของเสียอันตรายประเภท กระป๋องสเปรย์ แบตเตอรี่ นำไปกำจัดที่ บริษัท เบตเตอร์เวิลด์กรีน น้ำหนักเฉลี่ยเดือนละ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม ปัจจุบันได้ว่าจ้างบริษัท เบตเตอร์เวิลด์กรีน ในการกำจัด ของเสียอันตราย กิโลกรัมละ ๕ บาท ค่าขนส่ง เที่ยวละ ๘,๐๐๐ บาท

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลนครนนทบุรีได้รวบรวมและขนส่งมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัดที่สถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นเตาเผาขนาด ๑๐ ตัน มีสองห้องเผาโดยคิดอัตราค่าธรรมเนียม ในการกำจัด กิโลกรัมละ ๑๑ บาท ระยะทางขนส่งจากเทศบาลนนทบุรีถึงสถานที่กำจัดเป็นระยะทางไป – กลับ ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ

๓.๑) การคัดแยกของเสียอันตรายจากต้นทาง ยังไม่ประสบผลสำเร็จทุกชุมชนเนื่องจากประชาชน ยังไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองเป็นภาระ

๓.๒) สภาพพื้นที่ของเทศบาลนครนนทบุรีเป็นชุมชนเมือง เส้นทางขนส่ง มีการจราจรหนาแน่นทำให้มีข้อจำกัดในการวางระบบคัดแยกตามจุดต่างๆ และยุ่งยากในการเก็บรวบรวมขนส่งเพราะถนนแคบ และมีประชาชนจากภายนอกพื้นที่นำขยะมูลฝอยมาแอบทิ้งร่วมในถังขยะมูลฝอยทำให้มีปริมาณมูลฝอยตกค้างเพิ่มขึ้น ทำให้การทำงานไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

๓.๓) การคัดแยกมูลฝอยติดเชื้อจากบ้านเรือน ยังไม่ประสบผลสำเร็จทุกชุมชนเนื่องจากประชาชน ยังไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองเป็นภาระ

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) เนื่องจากปัจจุบันการส่งเสริมและรณรงค์การคัดแยกมูลฝอย รวมถึงการกำจัดที่เทศบาลนครนนทบุรีดำเนินการอยู่นั้น เช่น ค่าใช้จ่ายประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งท้องถิ่นทั่วประเทศสามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บมูลฝอยได้ แต่ไม่เพียงพอต่อภาระใช้จ่ายในด้านให้บริการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย รวมถึงการคัดแยกของเสียอันตรายทำให้ท้องถิ่นต้องแบกรับภาระเพิ่มมากขึ้น (ในมุมมองของเทศบาลการกำจัดมูลฝอยอันตรายที่ผู้ประกอบการเป็นผู้สร้างขึ้น และได้กำไรจากผู้บริโภค ผู้ประกอบการควรคำนึงภาระในการกำจัดหรือมีส่วนสนับสนุนในการกำจัดสินค้าของตน)

๔.๒) ควรใช้หลักการ “PPP” (Polluter Pays Principle) หรือ ให้ผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งผู้ผลิตก็คือบริษัทที่ผลิตของเสียอันตราย เช่น หลอดไฟ มี บริษัท โตชิบา เป็นเจ้าของก็ให้ผู้บริโภคคือประชาชน ส่งคืน บริษัท โตชิบา กำจัดโดย บริษัท โตชิบา อาจบวกค่ากำจัดไว้ในหลอดไฟที่ผลิตออกมา ผู้บริโภคเมื่อใช้แล้วก็ขอเรียกคืนเงินมัดจำได้ ซึ่งจะเป็นการดำเนินการอย่างยั่งยืน เป็นต้น

๑๕. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่

กรุงเทพมหานคร

๑) การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

กรุงเทพมหานครมีนโยบายให้แต่ละเขต มีการคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทางและรวบรวมไว้ตามจุดที่เก็บรวบรวม และขนส่งไปยังศูนย์กำจัดมูลฝอยหนองแขม ศูนย์กำจัดมูลฝอยสายไหม ศูนย์กำจัดมูลฝอยอ่อนนุช และขนส่งไปกำจัดในสถานที่กำจัดของเอกชน ซึ่งจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่าทั้ง ๕๐ เขต ไม่สามารถดำเนินการคัดแยกที่ต้นทางทั้งหมด เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและเส้นทางเก็บขน ดังนั้น จึงได้ปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานของแต่ละเขตให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ทั้งนี้ เขตที่มีการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ เขตสายไหม เขตบึงกุ่ม และเขตสัมพันธวงศ์ เป็นต้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) กรุงเทพมหานครมีพื้นที่ ๑,๕๖๘ ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น ๕๐ เขต จากข้อมูลของกรุงเทพมหานครระบุว่าในปี ๒๕๕๘ มีของเสียอันตรายชุมชนในปริมาณ ๑.๙๕ ตัน/วัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น ของเสียอันตรายที่จัดเก็บได้ทั้งหมด จะนำไปรวบรวม ณ สถานีขนถ่ายมูลฝอยของกรุงเทพมหานครที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยทั้ง ๓ แห่ง กล่าวคือ ๑) ศูนย์กำจัดมูลฝอยหนองแขม ๒) ศูนย์กำจัดมูลฝอยสายไหม ๓) ศูนย์กำจัดมูลฝอยอ่อนนุช ก่อนนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการโดยบริษัทที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ผ่านมา ได้นำไปกำจัดที่ บริษัท อัครีปการการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีค่าใช้จ่ายในการกำจัดประมาณ ๗,๙๐๐ บาท/ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

(๒) การกำหนดรูปแบบบริการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนไม่สามารถคัดแยกขยะมูลฝอยจากต้นทางได้ทุกเขต เนื่องจากแต่ละเขต มีนโยบายแตกต่างกัน ทำให้มีข้อจำกัดในการทำงานของแต่ละเขต

(๓) การคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนในบางเขตของกรุงเทพมหานครพบว่าการถอดแยกชิ้นส่วนที่มีมูลค่าไปขาย และทั้งส่วนที่เป็นสารอันตรายปะปนกับมูลฝอยทั่วไป ทำให้ของเสียอันตรายไม่เข้าสู่ระบบการจัดเก็บของกรุงเทพมหานคร และมักถูกนำกำจัดอย่างไม่ถูกหลักวิชาการ

(๔) ปัจจุบันพบว่าปริมาณของเสียอันตรายที่สามารถจัดเก็บและรวบรวมยังมีปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับการคาดการณ์ โดยเฉพาะของเสียอันตรายประเภทซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามสภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเทคโนโลยี

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

กรุงเทพมหานคร ดำเนินการเก็บขนแยกจากมูลฝอยชุมชน โดย บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด ซึ่งดำเนินการเก็บขนจากสถานพยาบาลขนาดใหญ่ของโรงพยาบาล ๓๑๙ แห่ง และคลินิก ๒,๑๑๒ แห่ง ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ ทั้งนี้ สามารถดำเนินการได้ประมาณ ๒๐% ของปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) ในส่วนมูลฝอยติดเชื้อมีปริมาณ ๓๔ ตันต่อวัน ซึ่งเข้าสู่ระบบ ๒๘ ตันต่อวัน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อประมาณ ๑๒๐ ล้านบาทต่อปี และจัดเก็บค่าธรรมเนียมได้ ๖๒ ล้านบาท คิดเป็น ๒๐% ของปริมาณขยะมูลฝอยในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้มอบหมายให้สำนักสิ่งแวดล้อมกำกับดูแลโดยว่าจ้างให้ บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด เก็บขนและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ และรายงานปริมาณมูลฝอยติดเชื้อที่เก็บขนได้ให้สำนักสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจัดเก็บมูลฝอยติดเชื้อ ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายในการว่าจ้าง บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด ตามที่ระบุในสัญญา

(๒) การเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อของกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังไม่สามารถจัดเก็บเข้าสู่ระบบได้ทั้งหมด โดยเฉพาะคลินิกซึ่งเข้าสู่ระบบเพียง ๒๐% ทำให้มีมูลฝอยติดเชื้อปะปนกับมูลฝอยทั่วไป

(๓) ปัจจุบันกรุงเทพมหานครประสบปัญหาในการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อจากบ้านเรือน เนื่องจากไม่สามารถให้บริการจัดเก็บได้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เนื่องจากการให้สัมปทานกับเอกชนในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ไม่ได้ครอบคลุมการจัดเก็บมูลฝอยติดเชื้อจากบ้านเรือน ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ประชาชนนำมูลฝอยติดเชื้อมาทิ้งตามจุดเก็บรวบรวมของศูนย์อนามัยของกรุงเทพมหานคร ซึ่งทำให้มีมูลฝอยติดเชื้อบางส่วนปะปนมากับมูลฝอยทั่วไป

(๔) นอกจากนี้พบว่า มีมูลฝอยอันตรายบางประเภทที่ไม่เข้าข่ายมูลฝอยติดเชื้อตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เช่น เข็มจากร้านสักผิวหนัง เพื่อความสวยงามซึ่งคาดการณ์ว่ามีปริมาณกว่าห้าพันแห่งในกรุงเทพมหานคร และไม่เข้าข่ายการขึ้นทะเบียนอนุญาตตามกิจการที่เป็นอันตรายจากสุขภาพ ซึ่งมักถูกทิ้งปะปนมากับขยะมูลฝอยทั่วไป

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๓.๑) การคัดแยกของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อจากต้นทางไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือและไม่เห็นความสำคัญในการคัดแยกขยะ และมองว่าเป็นภาระ

๓.๒) สำนักงานเขตส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ทำให้การวางแผน รมรงค์ คัดแยกที่ต้นทางมีข้อจำกัด รวมทั้งแผนการดำเนินงานยังไม่ชัดเจน

๓.๓) สภาพพื้นที่ของกรุงเทพมหานครเป็นชุมชนเมือง ทำให้เส้นทางการขนส่งมีข้อจำกัด และการวางระบบคัดแยกไม่สามารถดำเนินการได้ ทำให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ

๓.๔) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนไม่มีความตระหนักเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการจัดการ

๓.๕) ระบบการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อของกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันยังไม่สามารถจัดเก็บเข้าสู่ระบบได้ทั้งหมด โดยเฉพาะคลินิกซึ่งเข้าสู่ระบบเพียง ๒๐% ทำให้มูลฝอยติดเชื้อปะปนกับมูลฝอยทั่วไป

๓.๖) ปัจจุบันกรุงเทพมหานครประสบปัญหาในการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อจากบ้านเรือน เนื่องจากไม่สามารถให้บริการจัดเก็บมูลฝอยติดเชื้อให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดได้

๓.๗) นอกจากนี้ยังพบว่า มีของเสียอันตรายบางประเภทที่ไม่เข้าข่ายมูลฝอยติดเชื้อตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้มีการทิ้งปะปนมากับขยะมูลฝอยทั่วไป

๔) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) กรมควบคุมมลพิษควรสรุปแนวทางและถอดบทเรียนการจัดการของเสียอันตรายในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งมีพื้นที่เป็นลักษณะชุมชนเมืองและเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยเพื่อเป็นบทเรียนให้องค์กรปกครองท้องถิ่นต่างๆ ที่มีลักษณะชุมชนเหมือนกันนำมาประยุกต์เป็นต้นแบบในการจัดการของเสียอันตราย

๔.๒) กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการรวบรวม ทบทวน ข้อมูล อัตราการเกิดของเสียอันตรายให้ทันสมัยเพื่อจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศ

๔.๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรประสานกับกระทรวงมหาดไทย กำหนดการจัดการของเสียอันตรายเป็นตัวชี้วัดขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่เป็นลักษณะพื้นที่พิเศษ ซึ่งจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญในการแก้ปัญหาและบริการจัดการได้อย่างเหมาะสม

๔.๔) กรมควบคุมมลพิษควรประสานกรมอนามัยให้มีการรวบรวมทบทวนข้อมูลอัตราการเกิดมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อนำข้อมูลมาทบทวน ปรับปรุง ขั้นตอนการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศ

๔.๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรประสานกระทรวงสาธารณสุข โดยผลักดันแนวทางการจัดการขยะติดเชื้อให้เข้าสู่ระบบการขออนุญาตการประกอบโรคศิลป์ของกรมการแพทย์บริการ ให้มีการติดตามตรวจสอบก่อนที่จะอนุญาตหรือต่อใบอนุญาต ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้เสนอให้กรมควบคุมมลพิษควรประสานกับกรมอนามัยในเรื่องนี้ต่อไป

๔.๖) กรมควบคุมมลพิษควรประสานกรมอนามัย ผลักดันให้ร้านสักรีดปะปนผืนหนังเข้าสู่ระบบที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อควบคุมมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้น เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลให้ครอบคลุมกิจกรรมดังกล่าว

๑๖. สรุปผลการติดตามความก้าวหน้าเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดน่าน

๑) การจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๑.๑) อัตราการผลิต ปริมาณ และองค์ประกอบของของเสียอันตราย

ของเสียอันตรายจากชุมชนในพื้นที่จังหวัดน่าน มีแหล่งกำเนิดจาก ๒ แหล่ง ดังนี้

- ของเสียอันตรายจากชุมชน มีปริมาณร้อยละ ๔ ของขยะมูลฝอยชุมชน (๔๔๔ ตัน/วัน) คิดเป็นปริมาณ ๑๗.๗๖ ตัน/วัน ประกอบด้วย ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ กระป๋อง/ภาชนะบรรจุสารเคมี ยาหมดอายุ เป็นต้น ส่วนขยะอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า มีร้านรับซื้อของเก่ารับซื้อและเก็บรวบรวม และมีการคัดแยกและแกะชิ้นส่วนอยู่บ้าง แต่มีจำนวนไม่มาก

- ของเสียอันตรายจากพื้นที่เกษตรกรรม อาทิ กระป๋อง/ภาชนะบรรจุสารเคมี ซึ่งจังหวัดน่านมีพื้นที่เพาะปลูก ๗๔๗,๑๓๔ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกพืชไร่ ๔๓๘,๕๙๗ ไร่ พืชไร่สำคัญคือ ข้าวไร่ ข้าวโพด รายงานของสำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน พบว่า มีการใช้สารกำจัดหญ้าเฉลี่ยไร่ละ ๒.๕ ลิตร ดังนั้น มีการใช้สารกำจัดหญ้าประมาณ ๑,๐๙๖,๔๙๒ ลิตร (๔๓๘,๕๙๗ x ๒.๕) ลิตร โดยเฉลี่ยใช้ปีละ ๒ ครั้ง คิดเป็นของเสียอันตรายที่เกิดจากพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๗๐,๐๐๐ กิโลกรัม/ปี

สำหรับของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดน่าน พบว่า ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตนำกากและของเสียอันตรายออกจากแหล่งกำเนิด ดังนั้น จึงไม่มีข้อมูลปริมาณของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรม

๑.๒) การรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน

ของเสียอันตรายจากชุมชนในจังหวัดน่าน ส่วนใหญ่ยังถูกทิ้งปะปนกับมูลฝอยทั่วไป ซึ่งจังหวัดน่านยังไม่มีจัดการของเสียอันตรายแบบรวมศูนย์และไม่มีสถานที่กำจัดของเสียอันตราย มีเพียงการเก็บรวบรวมจากชุมชน โดยเทศบาลเมืองน่านและเทศบาลตำบลจำนวน ๗ แห่ง ได้จัดให้มีตู้รับทิ้งของเสียอันตรายไว้ในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลฯ ส่วนท้องถิ่นที่เหลืออีกประมาณ ๙๐ แห่ง ยังไม่มีการเก็บรวบรวมของเสียอันตราย

ทั้งนี้ เทศบาลเมืองน่าน ได้จัดให้มีตู้รับทิ้งของเสียอันตรายไว้ในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาลฯ ทั้งหมด จำนวน ๓๐ ชุมชน ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒ ตำบล คือ ตำบลในเวียงทั้งตำบล และบางส่วนของตำบลผาสิงห์ ของเสียอันตรายที่เก็บรวบรวมได้นำมาเก็บไว้ในอาคารที่ตั้งอยู่ภายในบริเวณสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลของเทศบาลฯ เพื่อรอการนำไปกำจัด โดยพบว่าหลอดฟลูออเรสเซนต์มีปริมาณมากกว่าของเสียอันตรายประเภทอื่น จังหวัดน่านมีความประสงค์และแผนงานที่จะให้เอกชนเข้ามาดำเนินการนำของเสีย

อันตรายที่เก็บรวบรวมไว้ไปกำจัด แต่ยังไม่มียงบประมาณดำเนินการ และยังไม่เคยมีการสำรวจปริมาณและชนิดของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมได้

จากการลงพื้นที่เพื่อดูการดำเนินการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ณ สถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลของเทศบาลเมืองน่าน พบว่า หลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ถูกเก็บรวบรวมไว้ในอาคารมีปริมาณมาก ทั้งหลอดที่แตกหักเสียหายและหลอดที่มีสภาพปกติ นอกจากนี้ ยังมีของเสียประเภทโฟมถูกเก็บรวบรวมไว้เพื่อรอการนำไปกำจัดภายในอาคารเดียวกันซึ่งมีปริมาณมากจนล้นออกมานอกอาคาร

๒) การดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๒.๑) อัตราการผลิต ปริมาณและองค์ประกอบมูลฝอยติดเชื้อ

ข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จังหวัดน่าน มีโรงพยาบาลระดับอำเภอ จำนวน ๑๖ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑๒๓ แห่ง มีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจำนวน ๑๑๕,๕๘๖.๙๐ กิโลกรัม (๑๑๕.๕๙ ตัน) คิดเป็น ๙,๖๓๒.๒๔ กิโลกรัม/เดือน (๙.๖๓ ตัน/เดือน) และ ๓๑๖.๖๘ กิโลกรัม/วัน (๐.๓๒ ตัน/วัน) ทั้งนี้ ไม่มีข้อมูลปริมาณและการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากคลินิกเอกชนและจากครัวเรือน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเทศบาลเมืองน่านได้กำหนดให้สถานพยาบาลหรือคลินิกต้องมีแผนการจัดการมูลฝอยติดเชื้อเพื่อประกอบการขอใบอนุญาตประกอบกิจการใหม่หรือต่อใบอนุญาต

๒.๒) การรวบรวมและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

มูลฝอยติดเชื้อที่เก็บรวบรวมได้ในจังหวัดน่านทั้งหมดถูกนำไปกำจัดโดยการเผาในเตาเผามูลฝอยติดเชื้อแบบรวมศูนย์ จำนวน ๒ เตา ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกับสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลของเทศบาลเมืองน่าน (ถนนน่าน-ทุ่งช้าง หมู่ ๒ ตำบลผาสิงห์ อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน) เป็นการเผาไหม้ที่ความร้อนสูงแบบ ๒ ห้องเผา คือ ห้องเผามูลฝอยฯ และห้องเผาอากาศที่ออกจากเตาเผามูลฝอยฯ แต่ไม่มีระบบบำบัดมลพิษทางอากาศ โดยมีขีดความสามารถในการเผา คือ ๑๐๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง (๕๐๐ กิโลกรัม/วัน) ข้อมูลในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า มีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อเข้ารับการกำจัดเฉลี่ยวันละประมาณ ๒๐๐ กิโลกรัม อัตราค่าให้บริการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ๑๒ บาท/กิโลกรัม ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าแรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงการบริหารจัดการทั้งการขนส่งและการกำจัด

มูลฝอยติดเชื้อที่ส่งมากำจัดที่เตาเผามูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลฯ มาจากสถานพยาบาลและโรงพยาบาลระดับอำเภอ จำนวน ๑๒ แห่ง และมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ซึ่งส่งไปรวมกับมูลฝอยติดเชื้อของโรงพยาบาลระดับอำเภอที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้ เทศบาลฯ ยังรับมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลบางแห่งในจังหวัดแพร่มาเผาในเตาเผาฯ นี้ด้วย ทั้งนี้ เทศบาลเมืองน่าน ยังได้รับการประสานจากสาธารณสุขจังหวัดพะเยาเพื่อขอส่งมูลฝอยติดเชื้อของจังหวัดพะเยามากำจัดที่เตาเผามูลฝอยติดเชื้อของเทศบาลเมืองน่าน อย่างไรก็ตาม เทศบาลเมืองน่าน ยังไม่ได้ตอบรับการให้บริการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของจังหวัดพะเยาเนื่องจากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อที่มีอยู่ จำนวน ๒ เตา ในปัจจุบันได้ดำเนินการ เต็มศักยภาพแล้ว

ในปัจจุบันเทศบาลฯ ไม่มีรถขนมูลฝอยติดเชื้อที่ได้มาตรฐานตามที่ กรมควบคุมมลพิษกำหนด ดังนั้น จึงได้ดัดแปลงใช้รถกระบะและตู้แช่แข็งในการเก็บมูลฝอยติดเชื้อ นอกจากนี้เทศบาลฯ ไม่มีสถานที่เก็บกักมูลฝอยติดเชื้อเพื่อรอการกำจัด ดังนั้น หากเตาเผาเกิดชำรุดหรือใช้การไม่ได้จะไม่มีสถานที่เก็บกักมูลฝอยติดเชื้อเพื่อรอการกำจัด ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีการใช้งานเตาเผาในระดับที่เกินขีดความสามารถของเตาที่จะรับได้ ประมาณ ๒๐๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง (ขีดความสามารถของเตาเผาอยู่ที่ ๑๐๐ กิโลกรัม/ชั่วโมง) ดังนั้น เทศบาลฯ จึงมีแผนการหยุดการใช้งานเพื่อบำรุงรักษาเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ แต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน่าน ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ได้จัดทำคำขอตั้งงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ตามมาตรา ๓๙

ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อจัดซื้อรถขนมูลฝอยติดเชื้อ และสถานที่เก็บกักมูลฝอยติดเชื้อเพื่อบรรณการกำจัด แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน ให้ข้อมูลว่า การสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน ในการดำเนินการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ เทศบาลฯ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน ต้องทำเรื่องเสนอองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถดำเนินโครงการฯ เองหรือจัดสรรงบประมาณให้ได้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการร้องขอมายัง องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าน ที่ผ่านมา เทศบาลในพื้นที่ฯ ไม่เคยมีการร้องของบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดการของเสียอันตรายและ มูลฝอยติดเชื้อแต่อย่างใด

๓) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อในจังหวัดน่าน

๓.๑) ด้านการจัดการของเสียอันตราย

(๑) ปัญหาในการจัดหาพื้นที่ในการจัดการมูลฝอยแบบรวมศูนย์และการขนส่งมูลฝอยและของเสียอันตรายไปกำจัด เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดน่านเป็นภูเขาสลับซับซ้อนและเป็นพื้นที่แหล่งต้นน้ำลำธาร

(๒) การเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะ เนื่องจากการเจริญเติบโตของเมือง การเพิ่มจำนวนของประชากร การบริโภคของประชาชนซึ่งนิยมสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ และการเพิ่มขึ้นของการค้าและการลงทุนจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีชายแดนติดกับจังหวัดน่าน

(๓) การรณรงค์ในการให้ประชาชนลดและคัดแยกขยะที่ต้นทางไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งมีการใช้วัสดุที่ย่อยสลายยาก ทำให้ระบบการบริหารจัดการอาทิ การเก็บรวบรวมและขนส่งไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นได้

(๔) ข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะ น้ำเสีย และสิ่งแวดล้อมด้านอื่น ๆ

(๕) การบังคับใช้กฎหมายในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายไม่มีประสิทธิภาพ

(๖) ความไม่ชัดเจนของนโยบายกับอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายจากชุมชน ทำให้การดำเนินโครงการต่าง ๆ หยุดชะงัก

(๗) ประชาชนไม่มีการคัดแยกของเสียอันตราย อาทิ มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายจากชุมชน และขยะอิเล็กทรอนิกส์ ออกจากมูลฝอยทั่วไป

(๘) ขาดการประสานงานและความร่วมมือของผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓.๒) ด้านการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

(๑) ไม่มีรถขนขยะมูลฝอยติดเชื้อที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย ทำให้การขนส่งมูลฝอยติดเชื้อระหว่างโรงพยาบาลและสถานที่กำจัด และระหว่างโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมายังโรงพยาบาลชุมชน ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน

(๒) ไม่มีสถานที่เก็บกักมูลฝอยติดเชื้อสำหรับรอการกำจัด

(๓) มูลฝอยติดเชื้อจากชุมชนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีผู้ป่วยเรื้อรังที่นอนรักษาตัวเองที่บ้าน

(๔) ประชาชนไม่มีการคัดแยกของเสียอันตราย อาทิ มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายจากชุมชน และขยะอิเล็กทรอนิกส์ ออกจากมูลฝอยทั่วไป

(๕) ขาดการประสานงานและความร่วมมือของผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ

๔. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๔.๑) หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดเก็บสถิติข้อมูลเกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมมาได้ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและจัดทำแผนการดำเนินงานการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๔.๒) หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีโครงการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป เพื่อรณรงค์และสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน

๔.๓) เทศบาลฯ ควรสำรวจราคาจากผู้ให้บริการในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตราย เพื่อให้เทศบาลฯ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ นำมาประกอบการพิจารณาจัดตั้งงบประมาณในการนำของเสียอันตรายจากชุมชนที่เก็บรวบรวมไว้ไปกำจัดอย่างถูกต้อง

๔.๔) เนื่องจากในปัจจุบันเทศบาลเมืองน่าน มีการเก็บรวบรวมและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลในพื้นที่จังหวัดน่านทั้งหมด รวมทั้งรับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลบางแห่งในจังหวัดแพร่ อยู่แล้ว ซึ่งเป็นลักษณะการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม ดังนั้น ทสจ. น่าน จึงควรพิจารณานำข้อมูลฯ ดังกล่าวนี้ ประกอบการเสนอคำขอตั้งงบประมาณจากแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ อีกครั้งสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อจัดซื้อรถขนมูลฝอยติดเชื้อ สถานที่เก็บกักมูลฝอยติดเชื้อเพื่อรอการกำจัด และเตาเผา มูลฝอยติดเชื้อใหม่ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเทศบาลฯ ในการรองรับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากคลินิกและสถานพยาบาลจากจังหวัดอื่นใกล้เคียง เช่น จังหวัดพะเยาและจังหวัดเชียงราย

๔.๕) เทศบาลฯ ควรมีการกำหนดอัตราค่าบริการในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อตามต้นทุนที่แท้จริงให้ครอบคลุมทั้งการขนส่ง การกำจัด และการบริหารจัดการ เพื่อมิให้เป็นภาระแก่ท้องถิ่นมากเกินไป

๔.๖) ควรมีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ อบจ. น่าน ทสจ. น่าน เทศบาลเมืองน่าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการจัดการของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้ออย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “กลไกและรูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

๑. สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “กลไกและรูปแบบการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนที่เหมาะสมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ตั้งแต่นโยบายการบริหาร ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน การรวบรวมขนส่ง และการกำจัดของเสียอันตรายทั้งจากหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน พร้อมทั้งโครงการต้นแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากผู้บรรยายและผู้ร่วมอภิปราย ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

๑) หัวข้อ “Roadmap การจัดการขยะและของเสียอันตราย” โดยนายวิจารย์ สิมานายา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กล่าวถึง นโยบายและแนวทางการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน และแนวทางการดำเนินงานตาม Roadmap การจัดการขยะและของเสียอันตราย

๒) หัวข้อ “แนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตราย” โดยนางสาวพรพิมล เจริญส่ง ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย กล่าวถึง สถานการณ์ด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน กฎหมาย/นโยบายที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๓) หัวข้อ “ข้อสังเกตในการจัดตั้งงบประมาณให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยนางสาวชัชพร พินทุวัฒนะ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กล่าวถึง หลักการตั้งงบประมาณ คือ ต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ที่กำหนดไว้ และการตั้งงบประมาณในหมวดงบประมาณ การดำเนินงานนอกเขตอำนาจ ต้องขอรับความยินยอมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องก่อน

๔) หัวข้อ “หลักการพิจารณาขอตั้งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย” โดยนางจิตต์พิสุทธิ์ วิสุทธิ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวถึง การตั้งงบประมาณรายจ่ายในหมวดเงินอุดหนุนของกระทรวงมหาดไทย เพื่อสนับสนุนเงินให้หน่วยงานอื่นนำไปดำเนินการ อาทิ ๑) ส่วนราชการ/หน่วยงานอื่นของรัฐ และ ๒) องค์กรภาคประชาชน/องค์กรการกุศล/องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย โดยมีเงื่อนไข คือ โครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนต้องอยู่ในอำนาจหน้าที่ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน แก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมรายได้ และมีอยู่ในแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) หัวข้อ “การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดิน” โดยนางสาวศิริรัตน์ คงมนต์ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณด้านของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ตามมาตรา ๓๙ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อาทิ ๑) หลักเกณฑ์ในการจัดทำโครงการด้านของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด และ ๒) หลักเกณฑ์ในการจัดทำโครงการด้านของเสียอันตรายและมูลฝอยติดเชื้อ ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณผ่านกองทุนสิ่งแวดล้อม

๖) กรณีศึกษา “การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น” โดยนางดวงเนตร ชาลสุวรรณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น กล่าวถึง การบริหารจัดการด้านของเสียอันตรายจากชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ที่ไม่ได้จัดตั้งศูนย์รวบรวมของเสียอันตราย แต่ใช้กลไก

การบริหารจัดการการดำเนินงานแบบบูรณาการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงพยาบาลในพื้นที่ ให้เก็บรวบรวมของเสียอันตรายไว้ ทำการสำรวจปริมาณของเสียอันตรายในพื้นที่ และนัดวัน/เวลาเพื่อจัดส่งไปยังสถานที่จัดเก็บของเสียอันตรายโดยบริษัทเอกชน ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกำจัด

๗) กรณีศึกษา “การบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของเทศบาลนครนนทบุรี” โดยนายเพิ่มพงษ์ พุ่มวิเศษ เทศบาลนครนนทบุรี กล่าวถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการของเสียอันตราย ประกอบด้วย ๑) โครงการนำร่องเพื่อการเรียกคืนซากหลอดฟลูออเรสเซนต์ในชุมชน ๒) โครงการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE) และ ๓) โครงการสร้างเสริมประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บรวบรวม ขนส่ง กำจัดของเสียอันตราย ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการโดยนัดหมายการเก็บรวบรวมของเสียอันตรายที่คัดแยกจากชุมชน/อาคารสำนักงาน ทั้งนี้ เทศบาลดำเนินการรวบรวมด้วยการกำหนดจุดทิ้งที่มีภาชนะรองรับขยะอันตรายจากชุมชน เพื่อนำไปโรงงานรีไซเคิล/แยกชิ้นส่วน และฝังกลบตามหลักสุขาภิบาล

๘) หัวข้อ “เทคโนโลยีและการจัดการของเสียอันตรายของบริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด” โดยนายวรรณะ พุทธวรรณ บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด กล่าวถึง รูปแบบในการให้บริการ เทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงาน อาทิ การกำจัดของเสียอุตสาหกรรมโดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล การฝังกลบอย่างปลอดภัย การทำเชื้อเพลิงผสม การทำวัตถุดิบทดแทน และการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ปริมาณรับกำจัด และค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตราย

๙) หัวข้อ “เทคโนโลยีและการจัดการของเสียอันตรายของบริษัท เบตเตอร์ เวิร์ด กรีน จำกัด (มหาชน)” โดยนายสุวรรณ์ เต็มมาลัย บริษัท เบตเตอร์ เวิร์ด กรีน จำกัด (มหาชน) กล่าวถึง เทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงาน อาทิ การกำจัดของเสียอุตสาหกรรมโดยการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล การปรับเสถียร การฝังกลบอย่างปลอดภัย การทำเชื้อเพลิงผสม ขั้นตอนการจัดการกากอุตสาหกรรม อาทิ การตรวจสอบกากอุตสาหกรรม การพิจารณากระบวนการกำจัดของเสียอันตราย ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและกำจัดของเสียอันตราย รวมทั้งการดำเนินงานของบริษัท อัครี ปราการ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นศูนย์บริหารจัดการวัสดุเหลือใช้อุตสาหกรรม (เตาเผาขยะอุตสาหกรรม) ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยระบบเตาเผาอุณหภูมิสูง ระบบควบคุมมลพิษ และปริมาณการเผา

๒. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ

๑) กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ แต่จะให้เอกชนดำเนินการทั้งหมด จะต้องดำเนินการตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓

๒) ควรมีกฎหมายที่ให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง ค่าธรรมเนียมในการรับกำจัดของเสียอันตราย เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการกำจัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายที่ให้การคิดค่าบริการในการจัดการของเสียอันตราย มีเพียงกฎหมายให้อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่แตกต่างจากเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะทำหน้าที่ซ้ำซ้อนกับเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้ นอกจากนี้การเพิ่มข้อกำหนดหรือกฎหมายต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทย จะต้องผ่านการหารือในคณะอนุกรรมการร่างกฎหมายของกระทรวงฯ ก่อน

๓) การเขียนโครงการ ตั้งงบประมาณ หรือการดำเนินงานเรื่องใด ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตราย ควรดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย ที่ให้อำนาจหน้าที่ไว้

๔) ในปัจจุบันบริษัทส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์รีไซเคิลหลอดฟลูออเรสเซนต์ เนื่องจากต้นทุนค่อนข้างสูง และมีปริมาณหลอดฟลูออเรสเซนต์เข้าระบบน้อย และการกำจัดหลอดฟลูออเรสเซนต์ โดยการเผา

ควรทำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยมีการควบคุมมลพิษให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด และข้อมูลควรจะเชื่อมโยงกับข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ

๕) หน่วยงานส่วนกลางควรหารูปแบบ ขั้นตอนการจัดการของเสียอันตรายที่เหมาะสม สำหรับท้องถิ่นขนาดต่าง ๆ และควรพิจารณาหาแนวทางการกระตุ้นจิตสำนึกให้ประชาชน และหน่วยงานทุกภาคส่วนมีความตระหนักถึงการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน

๖) ควรมีการประชุม/อบรมทางด้านหลักเกณฑ์วิชาการ เทคโนโลยี ด้านของเสียอันตรายอย่างต่อเนื่อง พร้อมผลักดันระเบียบในการดำเนินงานให้มีครบชัดเจน

๗) ในอนาคต หน่วยงานส่วนกลางควรพิจารณาหาแนวทางการจัดการของเสียอันตรายในสถานที่ที่จจะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน อาทิ ร้านสะดวกซื้อ

๘) การรับจัดการของเสียอันตรายประเภทยาหมดอายุจากโรงพยาบาล สามารถส่งไปกำจัดกับบริษัทเอกชนที่รับกำจัดได้ แต่จะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการกำจัด

๙) กระทรวงมหาดไทยควรพิจารณาหาแนวทางการลดขั้นตอนระบบเอกสาร เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงานต่าง ๆ

สรุปโดยภาพรวม การบริหารจัดการของเสียอันตราย จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย หน่วยงานส่วนกลางจะต้องมีการสร้างแนวทางกระตุ้นจิตสำนึกให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้ามาร่วมรับผิดชอบ และพิจารณาหารูปแบบในการบริหารจัดการร่วมกับภาคเอกชนในการเก็บรวบรวมและขนส่งไปกำจัดให้ถูกหลักวิชาการ ส่วนจุดทิ้งของเสียอันตรายควรจะทำให้เกิดความสะดวกสบายโดยเฉพาะชุมชนเมือง อาทิ ประสานกับร้านสะดวกซื้อ หรือร้านสรรพสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กระทรวง มหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาหาหรือแนวทางในการลดขั้นตอนระบบเอกสาร และมีแนวทางในการดำเนินงานตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาคผนวก ง

รายชื่อบริษัทผู้ให้บริการบำบัด กำจัด และ/หรือรีไซเคิลของเสียอันตราย (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘)

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
๑. การกำจัดหลอดไฟ ถ่านไฟฉาย และ กระป๋องสเปรย์	บริษัท บริหารและการ พัฒนาเพื่อการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน)	หมู่ที่ ๘ ต. หินกอง อ.เมือง จ.ราชบุรี ๗๐๐๐๐	สำนักงานใหญ่ ๔๔๗ ถ.บอนด์สตรีท ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๐๙๐๐ - ๙๙ หรือคุณปัญญา พลพิพัฒน์ โทร. ๐๘ ๑๘๔๐ ๖๑๙๒ หรือ คุณนรินทร์ โทร. ๐๘ ๑๘๐๙ ๑๖๗๔	ประมาณ ๗,๑๐๐ บาทต่อตัน และ ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก	มีรถขนาด ๑ ตัน (ปิคอัพ) ๓ ตัน (Small truck) และ ๙ ตัน (Roll Off) สำหรับรถ Roll Off ๑ พ่วง คิดราคาเหมาประมาณ ๑๓,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว รถ Roll Off ๒ พ่วง คิดราคา เหมาประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาท ต่อเที่ยว
	บริษัท โปรเฟสชั่นแนล เวสต์ เทคโนโลยี (๑๙๙๙) จำกัด (มหาชน)	๑๕๙ หมู่ที่ ๕ ต.ห้วยโจด อ.พัฒนานคร จ.สระแก้ว ๒๗๑๖๐ โทร.(๐๓๗) ๒๖๑๖๑๓	๑๕๙/๓๓ อาคารเสริมมิตรทาวเวอร์ ชั้น ๒๐ ซอยสุขุมวิท ๒๑ ถ.สุขุมวิท คลองเตยเหนือ วัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทร. ๐ ๒๒๖๑ ๓๗๒๑ - ๒๓	ประมาณ ๓,๐๐๐- ๕,๐๐๐ บาทต่อตัน ขึ้นอยู่กับประเภท ของกาก เช่น หลอดไฟ แบตเตอรี่/ ถ่านไฟฉาย สารเคมี เสื่อมสภาพ (๔,๐๐๐ บาทต่อตัน) ภาชนะ/ กระป๋องสี อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ (๓,๐๐๐ บาทต่อตัน)	- คิดตามระยะทางและราคา น้ำมัน - ประเภทรถที่ใช้บรรทุก
	บริษัท เบตเตอร์เวิลด์กรีน จำกัด (มหาชน)	ต.ห้วยแซ่ อ.แก่งคอย จังหวัดสระบุรี	๒๖๗๔/๑ ซอยไครฟ์อิน ๒ ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐ โทร ๐ ๒๗๓๑ ๐๐๘๐ หรือ	ประมาณ ๘,๐๐๐ - ๑๒,๐๐๐ บาทต่อ ตันและขึ้นอยู่กับ ประเภทของกาก	- คิดตามระยะทางและราคา น้ำมัน - ประเภทรถที่ใช้บรรทุก เช่น

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
			คุณกฤตย์ ๐๘ ๖๗๘๗ ๑๘๘๐		รถสิบล้อ (สามารถบรรจุของเสียได้ ๑๐ ตัน) คิดราคาเหมาประมาณ ๘,๐๐๐ บาทต่อเที่ยว
				ราคาอาจปรับลดได้จากการประเมินน้ำหนัก	
๒. การรีไซเคิล ถ่านไฟฉายที่ชาร์จไฟได้ รวมทั้งแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แบตเตอรี่โน้ตบุค แบตเตอรี่กล้องดิจิตอล และซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ	บริษัท ยูนิคอร์ มาร์เก็ตติ้ง เซอร์วิสเซล (ประเทศไทย) จำกัด	มีโกดังคัดแยก อยู่ที่ จ.สมุทรปราการ โดยส่งของเสียอันตรายดังกล่าวไปรีไซเคิลยังประเทศเบลเยียม	ติดต่อ คุณชนันท์ สุนทรจารุชิต โทร. ๐ ๒๖๗๘ ๑๑๒๒ – ๖ ต่อ ๑๔	ไม่คิดค่าใช้จ่าย	โปรดติดต่อกับบริษัทโดยตรง เนื่องจากหากมีปริมาณมาก บริษัทอาจไปรับโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย
	บริษัท TES-AMM (ประเทศไทย) จำกัด	มีการคัดแยกที่นิคมอุตสาหกรรมนวนคร โดยส่งของเสียอันตรายดังกล่าวไปรีไซเคิลยังประเทศสิงคโปร์	ติดต่อ คุณฉวีลย์ แสงสว่าง โทร. ๐ ๒๕๒๙ ๒๘๗๕	ไม่คิดค่าใช้จ่าย	โปรดติดต่อกับบริษัทโดยตรง เนื่องจากหากมีปริมาณมาก บริษัทอาจไปรับโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย
	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด เอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์ แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ ๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ – ๗	โปรดติดต่อสอบถาม บริษัทโดยตรง เนื่องจากบริษัท ต้องการเจรจากับผู้รับบริการโดยตรง	
๓. การรีไซเคิลหลอดไฟ หล่ออเรนเซนต์ชนิดตรง	บริษัท คัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ จำกัด	เป็นรถเคลื่อนที่ระบบปิด	โทร. ๐๕๕ ๒๘๔ ๔๙๔	๓ – ๕ บาทต่อหลอด	
	บริษัท อีสเทอร์น ซีบอร์ด	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน	ฝ่ายขายและฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์	๑๐ บาทต่อหลอด	คิดตามระยะทางและราคา

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
	เอนไวรอนเมนทอลคอมเพล็กซ์ จำกัด (บริษัท เวสต์แมเนจเม้นท์ สยาม จำกัด: WMS)	อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐	๘๘ หมู่ที่ ๘ ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ๒๐๒๓๐ โทร. ๐๓๘ ๓๔๖ ๓๖๔ – ๗	หรือ ๑๒,๐๐๐ บาท ต่อตัน	น้ำมัน
	บริษัท โตชิบา ไลท์ติ้ง จำกัด	นิคมอุตสาหกรรมบางกะดี จ.ปทุมธานี	ติดต่อ คุณสุรวิรัตน์ โทร. ๐ ๒๕๐๑ ๑๔๒๕ – ๙ ต่อ ๑๕๔	บริษัทฯ รับเฉพาะซากหลอดไฟของลูกค้านั้นๆ ที่ซื้อหลอดไฟของโตชิบา	เมื่อนำหลอดไฟใหม่ไปส่งให้ลูกค้า จะนำซากหลอดไฟกลับตามจำนวนหลอดไฟใหม่ที่สั่งซื้อ
๔. การรีไซเคิลสารเคมี/ตัวทำละลายใช้แล้ว	บริษัท รีไซเคิลเอ็นจิเนียริง จำกัด	๕๗ หมู่ที่ ๗ ถ.เจริญโชคดี ต.ท่าบุญมี อ.เกาะจันทร์ จ.ชลบุรี ๒๐๒๔๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐๘๑ ๘๒๐๓ ๘๗๓ ๐๘๙ ๒๐๔๙ ๑๓๘ www.recycleengineering.com	โปรดสอบถาม บริษัทโดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
	บริษัท รีไฟน์ เทค จำกัด	๔๗ หมู่ที่ ๗ ซอยสุขสวัสดิ์ ต.บางจาก อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ๑๐๑๓๐	ฝ่ายการตลาด โทร. ๐ ๒๘๑๗ ๘๕๔๘ ๐ ๒๘๑๗ ๘๕๖๘ www.refinetchthai.com	โปรดสอบถาม บริษัทโดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
	บริษัท เอเชีย รีไฟน์ จำกัด	๓๑/๙ ถ.ราษฎร์บำรุง ต.ห้วยโป่ง อ.เมืองระยอง จ.ระยอง ๒๑๑๕๐	ฝ่ายลูกค้าสัมพันธ์ โทร. ๐๓๘ ๖๘๗ ๘๐๐-๑, ๓ www.asiarefining.com	โปรดสอบถาม บริษัทโดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
๕. การรีไซเคิลปรอท	บริษัท เบ็กแมนน์ เมอร์คิวรี เทคโนโลยี	๙๖๗ หมู่ที่ ๔ นิคมอุตสาหกรรมบางปู	คุณสุนิสา โทร. ๐ ๒๗๐๙ ๖๗๒๕ ต่อ ๑๔	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง ทั้งนี้ บริษัทมีโครงการความร่วมมือกับกรมอนามัยในการรับกำจัดของเสีย	

ประเภทบริการ	ชื่อบริษัท	ที่ตั้งโรงงาน	ข้อมูลการติดต่อขอใช้บริการ	ค่ากำจัด	ค่าขนส่ง
	แปซิฟิก จำกัด (BMTP)	ถ.สุขุมวิทสายเก่า ต.แพรรษา อ.เมืองสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ		ปนเปื้อนสารปรอทจากโรงพยาบาลด้วย	
๖. ของเสียหรือวัสดุ ไม่ใช่แล้วที่เป็นของเสีย อันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน อุตสาหกรรมและ กฎหมายว่าด้วยวัตถุ อันตราย / มูลฝอยติดเชื้อ เป็นต้น	บริษัท อัครีปราการ จำกัด (มหาชน)	๗๙๒ หมู่ที่ ๒ ซอย ๑C/๑ นิคมอุตสาหกรรม บางปู ถนนสุขุมวิท ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๘๐	โทร. ๐-๒๓๒๓-๐๗๑๔-๒๑ แฟกซ์. ๐-๒๓๒๓-๐๗๒๔, ๐-๒๗๐๙-๓๘๕๗ ดร.พล สาเกทอง คุณวนิดา วรพิทยาฤกษ์ (๐๘๙-๙๐๐-๓๖๒๓)	โป ร ด ส อ บ ถ า ม บริษัทโดยตรง	โปรดสอบถามบริษัทโดยตรง
๗. มูลฝอยติดเชื้อ / ยาที่ off spec.	บริษัท ที่ดินบางปะอิน จำกัด	๑๓๙ ม. ๒ ถ.อุดมสรยุทธ ต.คลองจิก อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา	สำนักงานฝ่ายสาธารณูปโภค โทร : ๐-๓๕๒๕-๘๓๕๕-๙ โทรสาร : ๐-๓๕๒๒-๑๒๐๗ สำนักงานฝ่ายขาย โทร : ๐-๓๕๒๕-๘๔๐๐-๒ โทรสาร : ๐-๓๕๒๕-๘๔๐๑ E-mail : info@blde.co.th คุณกฤษดา / คุณธนภัทร โทรศัพท์ ๐๓๕-๒๕๘-๓๙๕-๙	โป ร ด ส อ บ ถ า ม บริษัทโดยตรง	ไม่มีบริการด้านการขนส่ง

รายชื่อผู้จัดทำรายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่ปรึกษา

๑. นายวิจารณ์ สิมานายา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธีกุล	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๓. นายสุวรรณ นันทศรุต	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๔. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๕. นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการกากของเสียและสารอันตราย รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
๖. นางสาวพรพิมล เจริญส่ง	ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู
๗. นางสาวนภวิศ บัวสรวง	ผู้อำนวยการส่วนของเสียอันตราย

เรียบเรียงโดย

นางสาวกุลชา ธนะขว้าง	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
----------------------	------------------------------------

ส่วนของเสียอันตราย

นายราเชนทร์ ราชพิลา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางศิรินาท ผ่องญาติ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวกนกวรรณ โกมลวีระเกตุ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวสัจจาพร เขยกิจวงษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ
นางสาวกรณิกา อนันต์สุทธิรักษ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นายคเชนทร์เกียรติ สุขเจริญ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
นางสาวชลธิชา บุรวัฒน์	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม
นายสกล ขำเจริญ	ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม